

P GLASOVA Panorama

KRANJ, 13. OKTOBRA 1962 — LETO II. — STEVILKA 40

Hoteli se praznijo

● S turizmom je pri nas kot z ribištvom. V mesečini ribič ne ulovi veliko plena. Enako je s tujimi turisti. Ko zmanjka sonca, se kača vozil proti morju pretrga. Najbrž še nimamo vsega potrebnega, kar bi turisti pritegnilo, ko sonce več ne peče tako močno kot v poletni vročini.

Znakov, da se je turizem v teh dneh ustavil, je veliko. Hoteli se praznijo. Avtomobilov s tujimi oznakami je na naših cestah vedno manj, pa tudi v njih sedi vedno manj potnikov, ki potujejo na dopust v naše kraje. Zdaj so po hotelih najbolj pogosti gostje trgovski potniki in poslovni ljudje.

Na Bledu ne vodijo več evidenc o številu gostov, ki preživljajo te jesenske dneve ob

jezeru. V prihodnjih dneh bodo zaprli večino hotelov in jih po večmesečni gneči prečistili.

Veliko ljudi si je zapomnilo v hotelih, da se bodo gostje prihodnje poletje zopet vrnili. Ali je to za naš turizem dovolj?

Vojna brez vojne napovedi

Vmešavanje v jemenske notranje zadeve iz dveh sosednih dežel Saudske Arabije in Adena, kjer vlade podpirajo ostanke jemenske kraljeve oblasti, se je končalo z oboroženim spopadom. Na severu so saudske čete skupaj z enotami jordanske

vojske začele prodirati v notranost dežele. Čete, ki so se že več dni zbirale vzdolž jemensko-saudske meje so prestopile mejno črto oborožene z minometanci, oklopnimi vozili in topništvom.

Jemenske čete so se poslavile v bran in z letali napadle napadavce. Boji se nadaljujejo, vlada v glavnem mestu Sani pa je izdala ukrepe za obrambo dežele. Tudi v Kairu so sporočili, da je vlada ZAR pripravljena z

Nevaren zaplet ob Rdečem morju - Saudska vojska vdrla v Jemen

vsemi razpoložljivimi sredstvi pomagati Jemenu.

Kairski list »Al gumhurija« piše, da se nazadnjaške sile in ostanki preživeli kraljeve oblasti v Jemenu trudijo, da bi obudili od smrti truplo pokojnega imama Al Badra. »To, kar se je zgodilo v Jemenu, ni smrt

kralja«, piše list, »ampak oživiljanje celega naroda.«

V Sani so tudi sporočili, da je na severu nekaj plemen dalo zaščito princu Al Hasanu, ki se je proglasil za jemenskega prestolonaslednika. Vendar poudarjajo, da je vsem napadavcem in njihovim zaščitnikom odbila zadnja ura.

SREČANJA Z LJUDMI

Tržičani dobro poznajo Vinka Zadražnika. Nekateri med njimi so mu še pred leti nagajali, češ da je »reva« in nesposoben, da bi upal z avtomobilom skozi Zagreb. Toda volja in pridnost sta zmagala — Vinko je sedaj že eno leto šofer podjetja Interevropa iz Kopra. V torek se je vrnil z dolge poti iz Kölna. Ko se je za dan zadržal pri svojih v Tržiču, smo ga naprosili za kratek razgovor.

● Kje ste doslej že potovali?

— Nič ne bom pretiral, če povem, da sem s svojim potnim listom in 25-tonskim OMOM — »šleparjem« — prepotoval že vso Evropo.

● Kako je urejen promet v drugih državah v primerjavi s prometom pri nas?

»Mornar« za volanom

— Lahko rečem, da v splošnem ni nikakršnih bistvenih razlik.

● Katera vožnja je bila v tem letu doslej najdaljša?

— Čeprav sem bil močno utrujen in imel težko nalogo, vendar ne bom nikoli pozabil, da sem letos med 11. in 29. junijem prevozil 9627 km, in sicer na relaciji: Reka — Amsterdam — Antwerpen — Chatarot — Sofija — Reka.

● Kdaj ste se na cesti znašli v največji zadregi?

— Težko bi izbral v tem smislu enega izmed številnih dogodkov. Precej jih je že bilo, vendar pa mi je bilo najteže takrat, ko sem bil v Holandiji in nisem mogel za očetovim pogrebom.

● In najlepši trenutek?

— Vsekakor sem vedno najsrečnejši takrat, ko pridem domov k svoji ženi in otrokoma. Če po pravici povem, se počutim kot mornar, ki je vedno na morju. Razlika je le v tem, da sem postal jaz večni popotnik na kopnem — »mornar« za volanom.

BOGDAN FAJON

Na tisoče ljudi je čakalo v pristanišču v Antwerpenu švicarsko tovorno ladjo »Calerina«, katere posadka je rešila iz morja 44 preživelih v letalski nesreči. 800 km od irske obale se je v strašnem neurju ponoči spustilo potniško letalo »Super-Constellation« na morje, kjer so nekatere preživele potnike polovili švicarski mornarji. Ta mlada žena iz Puertorica je zgubila zavest, ko je pod nogami zopet začutila zemljo. V težki noči na Atlantiku je izgubila vsako upanje na rešitev.

● Vtisi s festivala zabavne glasbe Opatija 1962
● TRESLA SE JE GORA...

● Se nikoli med gnillimi jabolki nisem zbiral najbolj gnilega. Letošnja Opatija je bila klavrna in draga. Najdražja, kar jih poznamo. In kupčija? »En poljub«. Zelo drag »poljub«.

● Zapisek o letošnjem opatijskem festivalu zabavne glasbe berite na peti strani.

Kubanski bacil

Američani bi „bradate Kubance“ utopili v žlici vode - Senator Everett Dirksen pripravlja pogrebni govor - Fidel Castro je zmožen, da pet ur govori krez beležke

Tri leta se z govorniškega odra v veliki dvorani Združenih narodov vodi »hladna vojna« med ZDA in Kubo. Ta dvogovor, ki ga letos poslušajo že 109 držav, je sestavljen iz napadov, groženj, dokazovanj, jeze, vpitja, obrekovanja, zasramovanja in norčevanja. Američani so na trenutke tako jezni, da bi »bradate Kubance« utopili v žlici vode, če bi jih mogli. »Bradati Kubanci« pa nedosledne Američane vračajo z dejstvi, kjer jih le morejo.

Ameriško-kubanska nasprotja so starejša od reševanja kubanskega primera v stekleni palači. Ta nasprotja so vsem ljudem več ali manj znana, vsako leto pa se neprestano večja jez med obema državama. Zdaj že tretje leto teče pravda med Američani in Kubanci v stekleni palači, ki je Američani ne pretrgajo, čeprav bi s svojim položajem v svetovni organizaciji to zmogli.

OBTOŽNICA FIDEL CASTRA

Leta 1965 je do takrat malo znani Fidel Castro prišel v New York, da bi v palači svetovne organizacije na East Riveru sam prečital obtožnico zoper ZDA. Skupina nerazsodnih Američanov in nekaj kubanskih beguncev, ga je pred newyorškimi hoteli čakala z gnillimi jajci. Fidel Castro je vedel, kaj mora storiti. Preselil se je v newyorško četrto Harlem, kjer je imel v nekem hotelu popoln mir. Ameriška policija ni imela več preglavice z vzdrževanjem reda. Znano je, da je Fidel Castro med kubanskimi črnci priljubljen kot božanstvo.

Od tega leta se pravda med Američani in Kubanci

vodi v zelo ostrem pravniskem jeziku. Točke obtožnice vsako leto na novo dopolnjujejo. V bistvu pa gre za poskus ameriškega vmešavanja v notranje zadeve Kube. Dokazi, da bi Američani želeli na Kubi nekaj spreminiti, so s kubanske strani vedno dokazani. Letos so iz Havane poslali na govorniški oder v palačo Združenih narodov najboljšega govornika med kubanskimi voditelji dr. Osvalda Dorticos. Toda v New Yorku so vedeli, kako morajo retorični učinek kubanskega predsednika zmanjšati. Na galerijah se je zbrala skupina kubanskih

Mlada Kubanka pri sekanju sladkornega trsa

beguncev, ki je med govorom vzklikala in negodovala. Šele ko so galerije izpraznili, je govor dobil popoln retorični učinek.

OBROČ OKOLI KUBE

Oblike ameriškega pritiska so bile do sedaj različne. Odkritje, da na Kubi oblikujejo podobenke nove družbe, je bilo za Američane uničevalno. Od takrat jih spremlja strah, da

bi se »kubanski bacil« brez težave lahko razširil tudi na Latinsko Ameriko. V tem naravnost paničnem strahu so do sedaj poskušali z obsedbo nove vlade, podporo vojaškim enotam stare kubanske vojske in končali z načrtom o popolni gospodarski izolaciji. Vsa ta dejanja za Američane niso imela dosti koristnih posledic. Zaradi nesmiselnih načrtov o obrambi Monrojeve doktrine so se Američani začeli tudi med seboj prepirati. Latinskoameriške države pa že po navadi poslušajo vse ameriške ukrepe proti Kubi s polovičnimi ušesi. V Washingtonu pa so se začeli obtoževati, kdo je kriv za polom ameriške politike nasproti Kubi. Američani se pri tem, kaj je kdo zagrešil, ne odrekajo najbolj nevarnih sredstev. Edini so si samo v presoji, da je v Kubi bitka izgubljena. Republikanski senator Everest Dirksen je pred kratkim napadel Kennedyja, da je ameriški predsednik kriv za polom vojaškega vdora na Kubo spomladi 1961, ker je »odpovedal pomoč vojski z zraka in Kubance javno opozoril, da ne bo podprl nobene vstaje.«

ZATEGNjeni PASOVI

Kuba ni bila kos razvoju na »samorasniški« osnovi. Povezala se je z državami na Vzhodu, ki so ji poslale ponudbe. Za to preusmeritev pa je plačala težek davek. Posledice ameriškega pritiska niso ostale brez vpliva. Življenjske razmere na Kubi so se poslabšale. V prvi polovici leta so zapazili, da je v kubanskih trgovinah vedno manj blaga. V mesecu marcu so uvedli živilske karte za nekatera živila. Pomanjkanje zdravil je občutno. Z rusko pomočjo so začeli graditi ribiško ladjevje, da bi obgati kubanski obali nalovili dovolj rib, vendar so pričakovanja ostala neuresničena. Tudi kmetijska proizvodnja je začela nazadovati. Zadržke so spremenili v kmetijska posestva, toda rezultati kljub temu niso najboljši.

Po Havani krožijo glasovi, da predsednik vlade Fidel Castro dela 14 ur na dan, da bi rešil probleme, ki so nastali v deželi. Njegov delavnik se začne okoli poldneva in traja drugi dan do zore. Castro osebno nadzira vse odloke svojih ministrov.

Eden izmed burnih razgovorov kubanskega predsednika Fidela Castra s tujimi novinarji. Fidel Castro je odličen govornik. Čeprav govori melodramatično, je jasen in privlačen. Barva njegovega glasu je v španščini prej otožna kot vesela.

Castrova fizična sposobnost je neprekosljiva. Zmožen je, da štiri ure brez odmora vodi razgovor z novinarji, zmožen je, da dvanaest ur neprestano hodi po državnih posestvih in zmožen

je, da na koncu pet ur neprestano govori brez kakršnekoli beležke. Njegovi govorji imajo naravnost hipnotične učinke.

ZDRAVKO TOMAZIČ

Rekli so...

»Sodoben državnik ne sme biti samo diplomat in politik, temveč hkrati tudi trgovski potnik in včasih tudi klovn.«

Harold Macmillan, britanski premier

»Nesmiselno je hkrati govoriti pametnim in neumnim.«

Bertrand Russell, angleški filozof

»Znana modrost, ki pravi, pride z leti, ne služi ničemu.«

Marlene Dietrich, ameriška filmska igravka

GLOBUS

● BREZ SKRBI ZARADI NASLEDNIKA

Dopisnik »New York Timesa« je vprašal 86-letnega zahtodnonemškega kanclerja Adenauerja, ali misli, če je že čas, da sebi določi naslednika, kot je to pred časom napravil britanski premier Churchill z Edenom. Adenauer je odgovoril: »Churchill je bil takrat star...«

● NI PRIVLAČEN

Vse ameriške televizijske postaje in celotna ameriška televizijska mreža je odklo-

nila, da bi prenašala več zaporednih oddaj iz življenja ameriškega predsednika Trumana. Odklonili so z obrazložitvijo: »Truman ni privlačen za ameriške gledavce.«

● NOŽ BREZ RESILA

Med konferenco državnikov britanske skupnosti narodov je novozelandski predsednik povedal britanskemu podpredsedniku Richardu Butlerju, da sta ga dva njegova kolega primerjala z najlepšo knjigo v knjižnici, ki je še nerazrezana. Butler se je hotel izveči: »Kaj hočete, ko pa ni noža, ki bi mi bil kos...«

GOBE IN GOBARJI

»Gobarski raj« na Pokljuki v izdihljajih

Bilo je dan za tem, ko smo spremenili cene kruhu — pa smo se odpravili nabirat gobe. Goba je cena nihala med 650 in 800 ob istem času in še vedel si bil lahko, če si dobil količnik uporabno gobo,

Kdor zna pa zna! Gobarja, ki smo ju srečali malo nad Jereko, sta imela vsak po pol cekarja lepih in zdravih jurčkov. Prostor, kjer smo se srečali, smo nekaj trenutkov prej dobro preiskali, a nismo ničesar našli. Onadva pa sta prav tam izpulila nekaj prav lepih.

in kruh imata sicer zvezo samo glede cene, včasih pa je ravno to odločilno, saj smo se mi odpravili na pot v veliki meri prav zaradi cen, ki jih imajo gobe letos, kljub temu da pravijo, da jih lahko pobereš za vsakim grmom. Malo pa smo šli seveda tudi zato, da bi lahko zapisali, kako jih ljudje nabirajo. Nobena skrivnost ni več, da vsako nedeljo obišče Pokljuko, ki je menda pravi »gobarski raj« tudi več kot dvesto avtomobilov s po štirimi gobarji in še več. Je že tako — ob cestah na trgu ti kar sama šine v glavo misel na to, da bi se zagnal v gozd in jih nabral kakšen cekar za zimske dni. V Kranju so bile na trgu takrat, ko jih je bilo največ, po 450 dinarjev kilogram (priznati moram zelo lepe gobe), v Ljubljani pa

medtem ko so bili najmanjši jurčki, kar po tisoč dinarjev in še več tudi.

KJE SO GOBE?

Bili smo štirje. Eden še nikoli ni nabiral gob, drugi trije pa smo jih nabirali prvič na Pokljuki. Tako je bila naša prva skrb zvedeti, kje rastejo.

Najprej smo se ustavili nad Jereko. Dva cestarja sta se ukvarjala s cesto in jo posuvala z debelim kamenjem.

»Kje pa bi lahko dobili kaj gob, prosim?«

»A, tukaj okrog jih ni nič! Morate višje gori, še naprej od Koprivnika, tam pa so, tam!«

Zakaj pa ne, smo si mislili, saj imamo avto! Ni težko prevoziti šest kilometrov serpentin do Koprivnika. Na Koprivniku smo spet sklenili povprašat. Stopili smo iz av-

tomobila in nagovorili žensko srednjih let. »Kar noter pojedite,« mi pokaže v trgovino, »tukaj so tri dobre nabiralke, pa vam jih bodo prodale!«

Očitno me ni dobro razumela, ker je nisem spraševal za prodajo. Ko so ženske v trgovini videle, da jih ne bom kupil, ni nobena vedela, kje bi jih lahko v bližini nabral. Dejal bi skoraj, da so popolnoma pozabile, kje so jih nabrale. Kot da bi spraševal zlatokopa, kje je njegova zlatna jama.

»Višje morate, višje, prav do Sport-hotela!«

Prepričani, da ženske ne marajo izdati skrivnosti, smo se odpeljali prav na vrh. Spet smo naleteli na dva delavca, zdi se mi da gozdarja.

Na standardno vprašanje kje rastejo gobe, sta odgovorila kot strela z jasnega: »Nižje morate, nižje, tukaj jih ni, je premraz!«

Tako se je vlekla povest. Vsak nas je hotel kot za stavo odpoditi od kraja, kjer jih sam nabira. Ljudje v vaseh na Pokljuki so menda malo jezni na odprave, ki hodijo iz Kranja in Ljubljane nad gobe, saj so jih prejšnja leta lahko za drag denar prodajali, zdaj pa jim jih »mestni« izpred nosa poberejo.

NABIRAMO GOBE

Zagnali smo se v gozd. Klavni — da je bilo kaj. Takšen je bil tudi rezultat. Ko smo vsi štirje zložili svoje gobe skupaj, jih ni bilo več kot za dva kilograma. Se smo poskušali in napenjali oči — toda vse zaman. Gobe smo še vedno lahko na prste prešteli.

Stal sem globoko v gozdu in brskal po igličevju in praproti. Naproti mi je prišla stara ženica. Z mesarskim cekarjem prek roke in s tremi jurčki v njem se je ustavila pred mano.

»Dober dan!« rečem.

»Dober dan!« reče.

»Je kaj gob?«

»Kje pa! Saj vas je toliko vsak dan, da menda vsako kar pri luknji pričakate!« Govorila je s suhim in slabotnim glasom, to zadnje pa je povedala odločno in skoraj otroško očitajoče.

Zabredel sem že precej globoko, tako da sem se že odločil za povratek nazaj, ko se je nenadom pojavil pred menoj možakar. Bil je precej z-

jeten in pod debelo smreko je razprostrl časopisni papir, na njem pa svojo malico.

»Kako je kaj? Nabirate?« sem začel neumno, da bolj nisem mogel.

»Mmmmm.«

Včasih človek takoj začuti, da ga je v pogovoru polomil, posebno, kadar ga začne s tujcem, ko pa hoče popraviti, ga takoj še bolj polomi in še bolj mu je nerodno. Videl sem, da možakarju ni do pogovora, pa sem kljub temu še enkrat podrezal vanj, čeprav bi že pri prvem vprašanju najraje vzrotil.

»Pa jih je kaj?«

»So, so, samo nikogar ni, da bi jih pobral!« Povedal je s tako silo, da so mu kar drobtine zletele iz polnih ust. Zamrmral sem nekaj, kar naj bi bilo — na svidenje in jo urno odlomastil proti avtomobilu.

Se kratek pogled na jaso pod vzpetino, kjer sem nabiral. Kakih deset metrov pod mojimi nogami se je odigrala gozdna idila. Fant z ovalnim obrazom brez posebnih značkov je kradoma prihajal k avtomobilu, pri katerem je že čakalo dekle, menda njegovo. V rokah je imel velik šop jesenskih rož, ki bi ga bila lahko sita vsaka bohinjska krava. Prestrašil je svoj ideal in mu porinil rože v roke. Za ganljivo sceno je prejel poljub. Nato so se on, ona in šop spravili v avto in odpeljali.

Vozilo čaka gospodarja ob poti v gozd

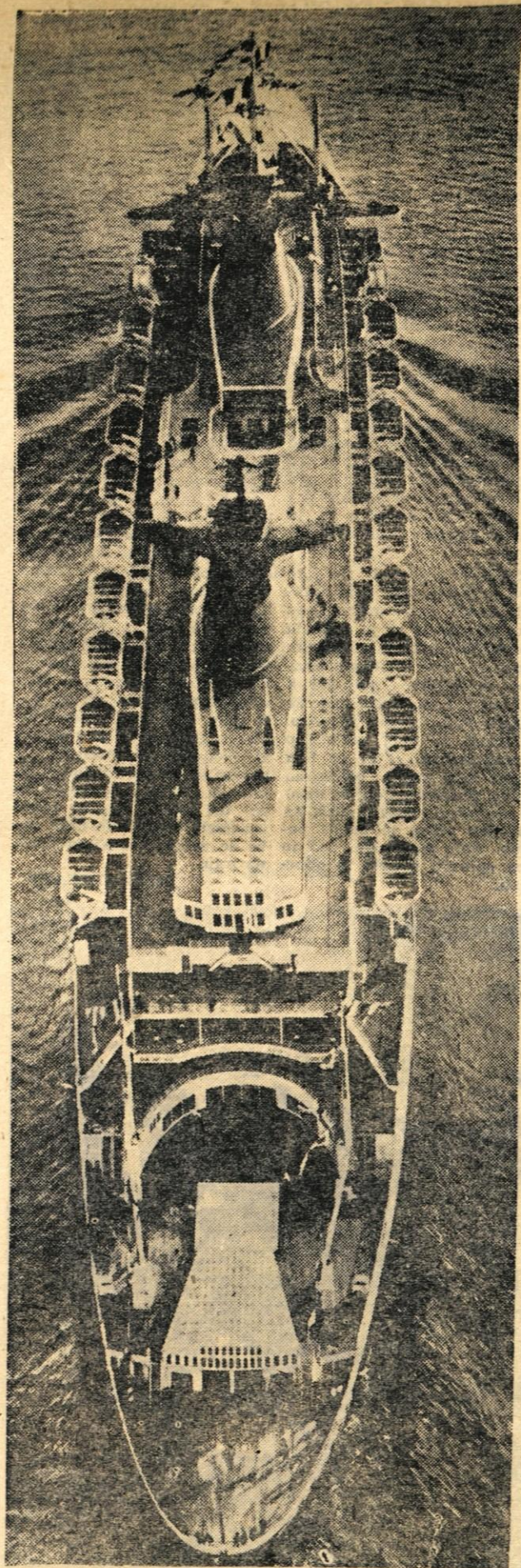
OBRAČUN

Mračilo se je že, ko smo se zbrali pri avtomobilu. Ugotovitve, ki smo jih lahko dali, so bile kaj klavne. Ljudje so nesramni, ker nam nočejo povedati, kje rastejo gobe, prihodnjič bomo morali najeti vodiča. Zamudili smo najugodnejši čas za nabiranje in za zadoščenje nam je lahko množica gobarjev, ki je odšla na Pokljuko v nedeljo in se prav tako vrnila s praznimi cekarji. Bili smo razočarani. Dva kilograma gob, to je bil rezultat kljub vsemu naprežanju. Če povem še to, da smo odšli ob sedmih zjutraj in se vrnili ob isti uri zvečer, potem boste razumeli, da so bile naše gobe še precej dražje od tistih na trgu.

MITO TREFALT

Lakota je velika. Hoja po grapah in skalah Pokljuke pošteno pretrese želodce, ki se nato še vztrajneje oglašajo. Gobe, ki sta jih gobarja našla, so tako kaj kmalu našle svoje mesto v loncu. Moč je prevzel kuhalnico. Gobe so težko »abran« in nikomur jih ni zaupati.

Embalaža - merilo napredka

Zmogljivost industrije za izdelovanje embalaže nam ni v ponos - Najbolj velikodušni smo pri lesu - Paša za oči največ zaleže

Med najvažnejšimi merili industrijskega napredka države ima pomembno mesto način, kako proizvajavci ovijajo svoje izdelke, posebno še tiste, ki so namenjeni drobnim potrošnji. Embalaža je delno drugotnega pomena, zato si jo je v polni meri mogoče privoščiti šele tedaj, ko je industrija potrošnih predmetov na ustrezni višini. Ta ugotovitev seveda velja predvsem za tisto embalažo, katere glavni namen je, da napravi predmet prikupnejši, a sicer ni nujno potrebna. Drugače je seveda z velikimi zaboji in škatlami, v katere proizvajavci -zložijo svoje izdelke in jih tako pripravijo za prevoz.

Za našo državo, ki ima mlado industrijo, je torej razumljivo, da se z embalažo ne more ponašati. Količina ovitega blaga je v primerjavi s količinami istega blaga v nekaterih razvitih industrijskih državah zares neznatna. Vendar pa bi - ob malo večjem smislu za take stvari - prav lahko precej bolj pohiteli z raznimi škatlami in škatlicami ter vrečami vseh vrst.

MAČEK V VREČI...

...ali maček kar tako. Mačkov v vreči načelno ne kupujemo. Toda če bi bila ta vreča lepa, recimo iz lepo potiskanega papirja ali iz plastične mase, dvomim, da bi se nakupu mogli upreti. Je že tako, da nas lep ovoj kaj hitro prepriča, da se odločimo za nakup, čeprav ne vemo prav dobro, kakšne kvalitete je blago, ki se skriva v njem. Če prav vem, se proizvajavci tega ne zavedajo dovolj in te vzporedne, a zelo učinkovite reklame ne izkoriščajo. Statistični podatki kažejo, da je na primer v Veliki Britaniji, Švedski in Zahodni Nemčiji v prodaji le 5 odstotkov nepakiranega blaga. Za našo državo ta odstotek ni ugotovljen, vendar velik ne more biti, če vemo, da se le 3 odstotkov naše industrije ukvarja z izdelovanjem embalaže, medtem pa v ZDA ta panoga zavzema celo tretjino industrijske proizvodnje.

Tako je tudi vrednost embalaže na prebivavca pri nas zelo nizka. V ZDA znaša ta vrednost 62,8 dolarjev, v Zahodni Nemčiji 20,8, pri nas pa 2,76 dolarja.

BESEDA O RIBJI KONSERVI

Kadarkoli nanese pogovor na embalažo, se spomnim podatkov, ki sem jih pred sedmimi leti slišal v neki tovarni ribjih konserv (čež sedem let res vse prav pride!). Vodič po tovarni nam je tedaj takole povedal: ribe za konservo nas stanejo 50 para, olje 2 dinarja, škatla sama pa 32 dinarjev. In mi pojemo

ljivih podatkov je razvidno, da se pri tem nismo kdo ve kako potrudili.

Skoraj tretjina naše embalaže je izdelana iz surovine, ki jo po vsem svetu štedijo - iz lesa. V ZDA uporabljajo les le za 4 odstotke embalaže, evropsko povprečje pa je 8 odstotkov. Zato smo pa daleč za Amerikanci z uporabo plastičnih mas v ovojne namene. Predstavljajo le en odstotek naše embalaže, v Ameriki pa 9,14. Radodarni smo tudi z blagom, ki so ga v ZDA in v večini evropskih dežel že izpodrinili cenejši materiali (pri nas 14 odstotkov, v ZDA 2,73, v Evropi 4 odstotke). Količen bi bil lahko prihranek že samo pri nadomestitvi lesa povsod tam, kjer ni nujno potreben, nam bo razumljivo ob podatku, da letno uporabimo za zabojne 260 tisoč kubičnih metrov rezanega lesa.

ŠEST PREDNOSTI

Če smo v začetku stavka ugotovili, da je industrijska embalaža potisnjena na drugo mesto, pa si moramo vsaj bežno ogledati prednosti dobrega embalarjanja. Razen privlačnosti in videza solidnosti dobro ovitega izdelka moramo omeniti še nujnost pakiranja za samopostrežne trgovine, večjo možnost zlaganja, olajšan prenos in koriščenje kupljenega artikla in kot ekonomsko zelo pomembno - ohranjanje pred poškodbami blaga. DOZ je posređoval podatke, da gre 10 odstotkov škode na naših izdelkih prav na račun pomanjkljive opreme blaga za prevoz, skladiščenje in prodajo.

ribe, škatlo pa zavržemo. Pa pri konservah se trenutno ne da nič narediti. Sicer pa se od dobre embalaže zahteva, da je tudi cenena. Iz razpolož-

Zanimivosti

»VERTIPLAN«

Ameriška uprava za aeronavtiko je prikazala čudno letalo, ki ga imenujejo »vertiplan«. Ker ima vertiplan široka krila, ki lomijo zračno strujo za propelerjem, to letalo lahko vzleži ali pristane popolnoma vertikalno, lahko pa tudi lebdi v zraku.

TELESKOP NA BALONIH

Znano je, da je potrebno postavljati teleskope na čim večjo višino, da bi tako omogočili večji obseg in povečanje. Ameriški astronomi bodo v začetku prihodnjega leta poslali teleskop celo na višino 25 tisoč metrov, in to s pomočjo dveh balonov - dvojčkov. Pod okularjem teleskopa bo nameščena televizijska kamera, ki bo prenašala sliko vesolja na Zemljo.

Največja potniška ladja francoskega ladjevja je razkošna »France«. Vzdržuje progo med Evropo in Severno Ameriko. Nekateri so jo zaradi udobne vožnje in luksuznega videza krsitili za »plavajoči Cannes«. Ta pomorski »orjak« je do sedaj najhitrejša pomorska zveza za vožnje čez Atlantik. Vožnja seveda ni poceni, ker si ljudje, ki imajo kaj pod palcem lahko privoščijo vse, kar se dobi na kopnem

TRESLA SE JE GORA...

Vtisi s festivala zabavne glasbe Opatija 62

Mnenja tistih, ki so spremljali letošnji festival zabavne glasbe v Opatiji so deljena. Ločimo jih v dve skupini. Tisti, ki so festival gledali na TV zaslonih, so navdušeni, tisti pa, ki so ga poslušali le po radiu, se čutijo ogoljufane v svojih pričakovanjih.

Ta pojav dvojnega mnenja je vreden pojasnila. Dejstvo je namreč, da je potrebno glasbeno revščino z optičnimi sredstvi (bliščem, toaletami pevk, fizikulturo pevcev itd.) čim bolj omiliti. To pa so organizatorji festivala res storili, in to mnogo bolje kot prejšnja leta. Rekel bi, da je določen del gledavcev TV bolj gledal obeke pevk kot pa poslušal »pesmi«, ki so jih pele. Prav tako je bila deležna občudovanja in priznanja »popevka«, pri kateri je Vice Vukov zavzel držo umirajočega v »stoječem stavu«. To bodi le droben primer.

TRGOVINA Z OPERAMI IN OTROŠKIMI CUCLJI

Če pustimo ob strani vse te reklame in fizikulturene komponente festivala in se omejimo samo na zabavno glasbo in nje izvedbo — točneje — samo na »najboljšo« izbrano glasbo na finalnem večeru, dobimo naslednjo sliko:

Žirija za izbor je izbrala 18 kompozicij. Sicer vsaka žirija trdi in bo trdila, dokler bo obstajal naš planet, da je izbrala najboljše med najboljšimi. Ni pa to vedno res. Vem, da so mnogokrat omenjene kompozicije doživljale in doživljajo velike uspehe, in to brez festivalske reklame. Ljudje smo pač zmotljivi in žirije tudi, vendar bi malo več resnosti pri izboru ne škodilo.

Poglejmo rezultat izbora (velja samo za finale!). Imeli smo priložnost slišati vse vrste zabavne glasbe od opernih arij pa vse do neverjetnih banalnosti. Videti je bilo kot trgovina, kjer pri isti mizi prodajajo Picassojeve slike in otroške cuclje. Temu pravimo trgovina z mešanim blagom.

Gabi Novak je v svojem starem stilu odpela popevko »Velim kišu«, ki ji nekateri oporekajo izvirnost

SPANJE BREZ SPALNIH PRAŠKOV

Žirija je tudi menila, da je najprimerneje napolniti program s čim bolj počasnimi, standardnimi, brezbarvnimi, neoriginalnimi kompozicijami, ki poslušavca utrujajo in uspaajo. Seveda se po 11 izvedbah (kar je skoraj ura programa) samih počasnih stvari tak uspavalni učinek še poveča. Vse za dobro spanje!

To seveda ne velja za gledavce TV. Tu je bilo delno poskrbljeno za pestrost, predvsem v obliki telovadnih točk, ki jim tudi pravijo interpretacija.

Ce želimo oceniti festivalno glasbo, je potrebno, da ocenimo vsako njeno komponento posebej.

SPRIČEVALO IN UČNI USPEH

Glasba — Razen nekaj izjem so bile kompozicije preveč komplicirane, melodično nedosledne, nejugoslovanske, mnogokrat izrazito neoriginalne. Razen enega primera (Eden baknež) ni bilo čutiti nikakršne jugoslovanske melodične ali stila. Z izjemo seveda — v kolikor nekateri ne jemljejo slabo kopiranje tuje zabavne glasbe za jugoslovanski stil.

Aranžmaji so bili v splošnem solidni. Zelo dobri so bili aranžmaji Stipice Kalodžera, ki je še enkrat potrdil, da njegov sloves ni plod reklame kot sloves marsikateriga pevca. Potrebno je omeniti lep in učinkovit aranžma skladbe »Susret« (Gotovac), ki ga je izdelal avtor sam, Jure Robežnik pa zasluži posebno priznanje za naše prilike redko duhoviti in originalen aranžma popevke »Ljubav i motor«, ki je sicer muzikalni nič. Nagrade ni dobil.

Djordje Marjanović je na opatijskem festivalu bolj telovadil kot pel. Letos je prišel prvič v Opatijo

PEVCI IN POPEVKE

Pevci so bili dobri (škoda, da na Bledu ni bilo takšnih). Pevke niti po glasovni niti po interpretacijski plati ne zaostajajo za razkričnimi zvezdami San Rema. Med njimi je težko iskati najboljšo. Morda tri imena: Nada Knežević, Tereza Kesovija in Makedonka Spirova, ki je svoj debi spremenila v zaslužen triumf.

Moški pevci v povprečju prekašajo pevce San Rema. Sicer je bilo pri debitantih (Georgijev) opaziti malenkostne tehnične pomanjkljivosti in intonacijske šibkosti, kar pa lahko mirne duše pripišemo tremi.

Najboljši in obenem za razred boljši od vseh ostalih je bil Ivo Robić.

Nekaj superlativov:

Najboljša kompozicija »Susret« (Gotovac). Škoda le, da ji interpret Vice Vukov ni dorasel. (Edini pevec zabavne glasbe, ki bi to uspel dobro interpretirati je Ivo Robić). Pravzaprav bi se ta kompozicija mirno lahko vključila v kakšno daljše glasbeno delo — morda opero.

Najboljša popevka »Eden baknež« (En poljub). Melodično preprosta, dobra izpeljava motiva, primeren aranžma in dobri pevci. Razen tega ima značilno slovansko melodiko, kar žirija verjetno ni opazila. Publika ji je dodelila I. nagrado — in to po pravici!

Najboljši aranžma »Ljubav i motor«. Aranžer Jure Robežnik. Izredno duhovita kombinacija orkestra in vokalnega tria (četrti je pel melodijo).

Najbolj tipično zabavna glasbena kompozicija: aviza

Dušan Jakšić je veteran Opatije. Skupaj z Ivo Robićem, Marjano Deržaj, Anico Zubović in Beti Jurković je sodeloval na vseh »desetih« Opatijah.

Orkestra RTV Ljubljana. To je obenem edina slovenska skladba na tem festivalu, na žalost izven konkurence. Tu je trdke gramofonskih plošč so jo želele odkupiti.

Najboljši pevec: Ivo Robić
Najboljša pevska: Nada Knežević

Nekaj superlativov iz drugega konca:

Najslabša kompozicija: še nikoli nisem med gnili mi jabolkami izbral najbolj gnilega.

Najbolj nemuzikalna kompozicija: »Slika«. Prejela je nagrado žirije glasbenih kritikov. Odkar je ta žirija na Opatiji 60 nagradila v Vjesniku u sriedu dokazan plagijat, se nobeni stvari več ne čudim.

Najbolj neoriginalna, najbolj nejugoslovanska, najbolj standardna kompozicija: Volim kišu (Vandekar). Popevka(?) je namreč standardni ameriški swing, kakršnih producira v ZDA na desetisoče letno in so si vsi podobni kot jajce jajcu.

Ce je cilj festivala spodbuditi jugoslovanske avtorje k pisanju domačih originalnih kompozicij (ta cilj je proklamiran v razpisu) in se v imenu tega cilja trošilo težki milijoni družbenih sredstev dobi odločitev strokovne žirije poseben čar in pomen. Tej popevki je namreč pri sodila I. nagrada! Komu spodbuda in zakaj!

Osebnost sem zelo zadovoljen, da privedite Evrovizija ni prenašala (slab glas seže v deveto deželo).

Zetev festivala je skromna. Eden baknež (En poljub). Zelo drag baknež, najdražji, kolikor vem.

Dr. VLADIMIR STIASNY

Ste vedno pravilno oblečeni?

Da je človek dobro oblečen, je manj vprašanje denarja kot okusa. Kako pogosto oblečemo neprimerne stvari, in to samo zato, ker hitimo in si v površnosti rečemo: »Saj je dobro, saj ne bom srečala nobenega znanca.« Navadno potem srečamo veliko znanih obrazov in se nato jezimo, ko je že prepozno. Dostikrat slišimo: »Obleka naredi človeka!« Res je. Vedeti moramo kaj oblečemo ob določenih prilikah. Saj pogosto beremo razna modna pravila, da pa jih bomo dlje ohranile v spominu, si jih bomo zopet nekaj ogledale.

Z modnimi dodatki dosežemo eleganco. Pas, šal, umetna cvetica, gumbi ali nakit poživijo obleko ali koštim.

Bodimo pazljivi, da ne bo vsega preveč. Več kot tri dodatke v istem barvnem tonu si ne smemo privoščiti. Cocktejl obleke so dekolirane, z rokavi ali brez rokavov, s širokim ali ozkim krilom. Cocktejl obleke oblečemo za gledališče ali za ples.

Deux-pieces je obleka z jopico; ime deux-pieces nam samo pove, da mora biti oblačilo dvodelno. Hlače nosi-

se je športni videz plašča: tailiran kroj in strog, moški ovratnik.

Zavijki na moških hlačah so samo še pri športnih oblekah. Vedno bolj se nosijo hlače brez zavijkov, ki so jih prej imela samo večerna moška oblačila (frak, smoking).

Zena, ki želi biti primerno oblečena, ne nosi čevljev z visokimi petami k dolgim hlačam – širokim jopic – k še širšemu krilu – pretiranih dekoltejev na cesto – zornih bluz v pisarni ali na potovanju – rokavic iz svinskega usnja k popoldanski obleki – športnega pulija v gledališče ali na ples.

Moški, ki želi biti dobro oblečen, ne bo nosil: športne srajce k temni obleki – kratkih hlač v mestu – pisane ali črtaste kravate k pisani ali križasti srajci – športne ure k večerni obleki – športni plašč k večerni obleki.

Premislite, če ste vedno pravilno oblečeni! Z malo volje in potrpljenja grde navade kaj hitro odpravite. Če niste povsem gotovi, vprašajte za svet sestro, prijateljico ali mater. Tako se raje prej posvetujete, kot pa da bi se na cesti osmešili.

Ali ste obzirni?

	Da	včasih	ne
1. Vam je neprijetno če zveste nekaj intimnosti drugih ljudi?	5	3	0
2. Ali pomagате slabotnemu staremu človeku čez cesto, čeprav se vam zelo mudi?	6	3	1
3. Ali pogosto ironično odgovarjate?	1	4	6
4. Ali se vam zdi lahko za kaj zahvaliti?	4	2	0
5. Radi zaigrate šaljivca?	0	2	5
6. Ali raje sami govorite kot poslušate?	1	4	7
7. Se pogosto izogibate, da bi prosili za uslugo?	7	4	1
8. Ali naprej pripovedujete »opravičljive zgodbe«?	0	3	5
9. Se lahko smejete šal, ki ste jo že slišali?	5	2	0
10. Ste v igri in športu, četudi ste poraženi, veseli?	3	1	0
11. Se vam zdi škodoželjnost lepa lastnost?	0	2	4
12. Odkritosrčno sočustvujete z znanci, ki so v skrbeh?	3	2	0
13. Ali rečete znanцу v obraz, če vam ni njegova obleka všeč?	0	2	5
14. Ali znancem pokažete, da jih omalovažujete?	0	1	3
15. Če ste nepričakovana priča intimnemu razgovoru, ali prisluškujete?	0	3	6
16. Če imate priložnost, berete pisma, ki so namenjena drugim?	0	2	5
17. Upoštevatе mnenja drugih, čeprav se z njimi ne strinjate?	7	4	1
18. Ali lahko obdržite zase kako skrivnost?	4	2	0
19. Ali se hitro pridružite tistim, ki se pripravljajo?	0	4	6
20. Ali radi prekinete sogovornika?	0	2	4

Vsota

75 točk morate doseči, če hočete, da boste v družbi znosni. Tudi če jih imate nekaj manj, ste že civilizirani.

Pri 50 točkah ste pa že neobzirni in se skušajte popraviti.

Pri 90 točkah ste pa res zelo vpljudni in je z vami življenje prav prijetno.

Nekaj pravil lepega vedenja

Že mlado dekle naj si za pomni nekaj pravil, ki jih bo v vsakdanjem življenju prav gotovo rabila. V družbi se ne bo ona predstavljala moškim, temveč moški njej. Ni ji treba vstati s stola, če se pozdravlja in rokuje z moškim. Toda prva vedno poda roko. Če pa k mizi pride starejša ženska oseba, vstane in ne ponudi prva roke, temveč počaka, da se ji roka ponudi.

Mali nasveti

• Fikusnih rastlin ne smemo imeti pozimi v prevročih prostorih. Najljubša jim je temperatura med 10 in 12 stopinj C. Pozimi ne potrebujejo dosti vode. Dobro jim je, če jim liste kdaj pa kdaj umijemo z mlačno vodo ali razredčenim mlekom. Ne smemo pa nikoli liste natreti z oljem, da bi se lepše svetili. Olje zamaši listne pore in ovira dihanje, tako da listi kmalu porumenijo in odmro.

• Roke vam bodo hvaležne, če si jih boste enkrat tedensko skopali v slani vodi. Nato jih dobro zbršite in namažite z masno kremo.

MALA POMOČ

Otroci včasih radi pomagajo v gospodinjstvu, kaj pogosto se pa zgodi, da niti materina prošnja, niti karanje ne spravita otroka do dobre volje, da bi ubogal. Poskusite z malo zvijačo in računajte z otroško častihlepnostjo. Dopoveste mu, da je sedaj že toliko star, da sme pomagati (ne mora!), ker je že dovolj razumen. Lahko mu daste tudi laskav naslov, kot npr. glavni oskrbovalec premoga in drv, ali zalivavec rož itd. Pri delu pa ga ne smete vedno opominjati in njegovo delo ter vnemo omalovaževati. Potem boste namreč težko zopet pridobili otroka, da bo pripravljen pomagati.

Jesenska kostima z rahlo privezanim pasom in malim krznenim ovratnikom

KAM PA ZDAJ?

Suho leto našega filma

Ko se je to naše veliko občinsko dete, ki smo mu ob rojstvu dali ime jugoslovanski film, po težkih letih svojega otroštva in po osnovni šoli postavilo na lastne noge in si začelo samo služiti kruha, se je zamislilo in sklenilo nekako takole: Slep je, kdor se s petjem ukvarja, ker življenje umetnika je sirotino, on živi, umrje brez dinarja. To že ni zame, mene veliko bolj veseli kakšna lepa donosna obri, tam si vsaj zmeraj sit... Kaj bodo ljudje rekli? Kdo pa se zanje sploh še zmeni!

Tako je modrovalo naše veliko filmsko dete in tako se je zgodilo, da ga danes gledamo, kako raste in se razvija (?) v svoji enkrat bolj drugič manj donosni obri. Čez dve leti bo to naše dete polnoletno, mi pa se tega ne moremo nič

PRVIČ: PULA

Letošnji festival jugoslovanskega filma – deveti po vrsti – je bil do slej največji poraz v našem boju za kvaliteten domači film. Filmska žetev preteklega delovnega leta, ki naj bi jo kritično pregledal in ocenil ta festival, je bila borna, manjša od prejšnje. Pa nič ne de, poreče kdo, saj ni važno, koliko filmov napravimo, ampak kakšne. Točno, popolnoma točno! Toda: tistih 29 filmov, ki so nastali med 8. in 9. festivalom, je v povprečju pod kvalitetno ravni preteklih let, večina med njimi pa sploh ne dosega festivalskih kriterijev. To so deloma priznali že (drugače do svojega dela povsem nekritični) producenti vije in v rast domačega s tem, da 10 filmov sploh ni skušali poslati na festival. Od preostalih 19, ki so bili prijavljeni, jih je žirija

sprejela v konkurenčni program samo 12 – in še od teh 12 jih je morda le pet takih, da bi jih lahko brez zardevanja pokazali komu kot jugoslovanske filme, kot filme, ki približno ustrezajo ravni naše filmske ustvarjalnosti!

Nekateri se tolažijo, da so bili filmi na letošnjem festivalu po kvaliteti zelo izenačeni. Da, to je že res. Toda – ali ni bila ta raven porazno nizka? Žirija (mimogrede, nekdo je zapisal, da so bili v njej taki ljudje, ki se sploh ne razumejo na film) je nagrade seveda do brosrčno razdelila – najboljšim med slabimi (morda se to ne tiče »Kozare«).

DRUGIČ: SLOVENIJA

Naš »Triglav film« je dobil lani v Puli priznanje kritike za umetniško najboljše izbrani repertoar (Veselica, Balada o trobenti in oblaku, Ples v dežju); do in 9. festivalom, je v povprečju pod kvalitetno ravni preteklih let, večina med njimi pa sploh ne dosega festivalskih kriterijev. To so deloma priznali že (drugače do svojega dela povsem nekritični) producenti vije in v rast domačega s tem, da 10 filmov sploh ni skušali poslati na festival. Od preostalih 19, ki so bili prijavljeni, jih je žirija

Najsvetlejša točka drugače medle lanske letne filmske produkcije je bila Bulajičeva epopeja »Kozara«. Žirija puljskega festivala ji je prisodila »Veliko zlato areno« in nagrado za scenarij; razen tega je dobil nagrado Bata Živojinović za vlogo Sorge, Dragomir Felba pa posebno diplomu za svojo igravsko stvaritev v sceni objokovanja, ki je ena najpretrstljivejših scen v zgodovini jugoslovanskega filma (na sliki)

»velikemu prijatelju in voditelju slovenskega filma« Františku Capu, da nam je napravil »Naš avto«. (Rad bi bil to zamočal, pa ne morem.) No, na srečo je tu začel snemati s svojo samostojno ekipo (ali je to res lahko izhod iz zagate?) tudi Boštjan Hladnik svoj drugi film »Peščeni grad«.

»Viba film« je sicer prav tako po enoletnem (ne ravno prostovoljnem) molku – že končal dva filma: s komedijo Franceta Stiglica »Tistega lepega dne« in detektivko »Minuto za umor« Janeta Kavčiča (po »skromni« ideji našega neizbežnega »mojstra« Nikolića). Upajmo, da nas deveti Stiglic ne bo razočaral, o »Minuti za umor« pa na žalost že lahko zapišemo, da je s svojo površnostjo in nedomiselnostjo razočaral. – Orientacija? V obeh podjetjih: komercialnost...

Najagilnejši je bil naš »Film servis«, podjetje za tehnične usluge, ki pa je seveda (žal, je danes to že skoraj nekaj vsakdanjega, če

Vse za domače ekipe!

Ker inozemska ekipa rabi Zerjav, smo vam postavili ta sistem, da vam ne bo treba prekiniti snemanja...

že ne samo ob sebi umevali, nego!) dajalo prednost »finančno zanesljivim« (za umetnost se tu ne vprašuje) tujim producentom. Sodeloval je sicer pri vseh treh letošnjih slovenskih filmih, toda morda se tudi oni čutijo prizadeti ob karikaturi Dušana Vukotića.

Levič delež njegovih velikih dohodkov, ki jih bodo uporabili za obnovo lastne tehnične opreme in za razširitev sodelovanja s tujimi podjetji (letos 8 »uslug«, prihodnje leto 12), pa je prišlo v lepih novih devizah od Italijanov in Nemcev. Za kakšne usluge, ki smo jih, mimogrede, včasih imenovali koprodukcije, pa so dobili ta denar? Upajmo, da teh filmov ne bomo nikoli videli.

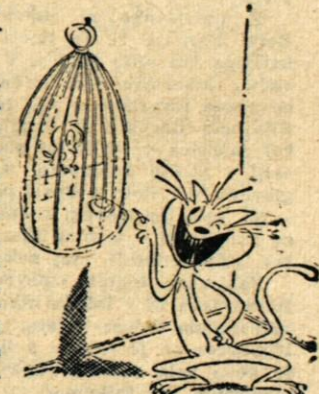
TRETIČ: KAJ PA JUTRI?

To vprašanje je glede na današnji položaj jugoslovanskega filma, ki pomeni poraz vseh naših upanj (ne samo držnih, tudi bolj skromnih), več kot samo pereče. Ponekod, npr. v Srbiji, si skušajo pomagati – seveda ob velikem negodovanju prizadetih, tako da so združili vsa podjetja v republiko v eno samo podjetje za proizvodnjo filmov. Prav verjetno/bi se kaj takega obneslo in bi bilo celo zelo potrebno – v taki ali malce drugačni obliki – tudi v Sloveniji. Tako bi koncentrirali sredstva in predvsem tudi ustvarjalne sile, »tehnični sili« pa bi prepričali, da daje nekemu tujemu filmarju brez imena prednost pred domačim podjetjem, ker ima pač bolj poln žep.

Proti takemu načinu so seveda tudi pomisleki, prav tako pa ni nikjer rečeno, da je že vse rešeno s samo združitvijo proizvodnih podjetij, čeprav ni taka, pred

kakršno sviri Dušan Vučkotič.

Kako si to nekateri predstavljajo... Daj fuzionirajva se!

Problemi še ostanejo. Toda izhod je treba nujno najti, problem je treba rešiti in to čimprej. Onemogočiti je treba trošenje držbenih sredstev za filme, ki so ne samo nepotrebni, ampak nam ravno v gramoto naši kinematografiji in naši kulturi – pa čeprav tudi z na zunaj administrativnimi ukrepi. – En naš film stane povprečno 50 milijonov, kar pomeni, da smo v preteklem delovnem obdobju – med 8. in 9. festivalom – brez haska in z moralno škodo pogladi skoraj celo milijardo. Tega si pač ne moremo več privoščiti.

Ce naše veliko filmsko dete vprašamo – »Kam pa zdaj?« – nam ne bo vedelo odgovoriti, ali pa bo dejalo, da bo še kar naprej krmarilo, ker mu to (menda) najbolj nese. Zato bo treba malo bolj paziti nanj, da nam do svoje polnoletnosti čisto ne podivja, ker bo potem skorajda že prepozno...

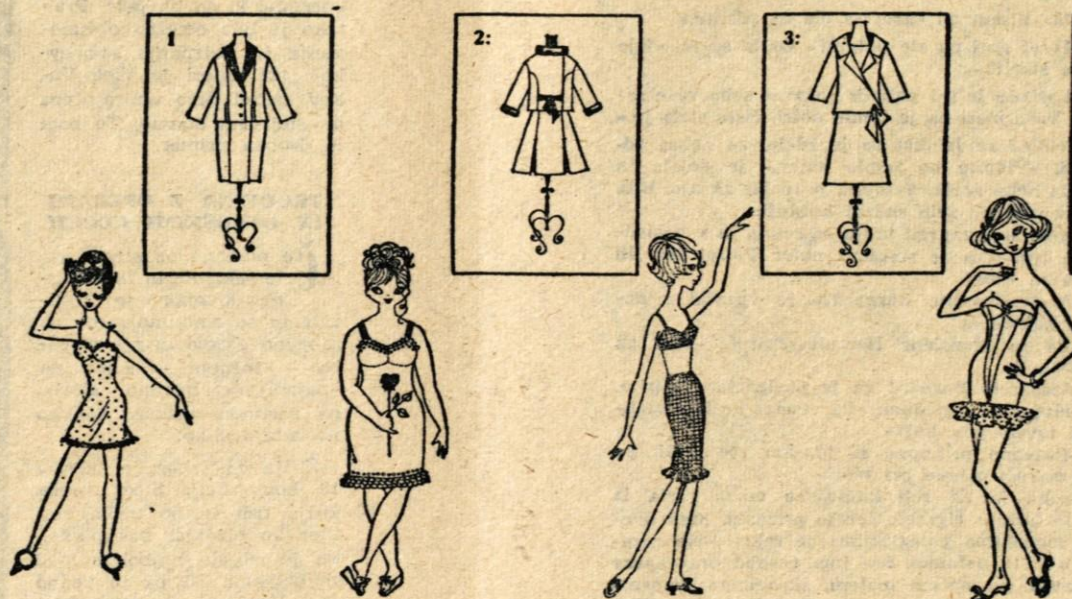
DUSAN OGRIZEK

Film

veseliti, saj kako naj bi se, ko smo kupovali umetnost – kupili pa obri.

»Nam nič mar, mi rabimo denar,« pravijo nekateri, ki se jih to še kako tiče, pa tega nočejo vedeti, ker se ne zavedajo svojih dolžnosti do nas, do družbe. Ne verjamejte? Boste že še verjeli!

Kakšno oblačilo bomo izbrali

Nobena izmed teh štirih deklet nima idealne postave. Olga je premajhna, Jožica predehela, Vera presuha in Cvetka prvelika. S pravilno izbranim oblačilom se telesne napake lahko popravijo. Veste, da velikim pristajajo veliki ovratniki, debele naj imajo poudarjene črte in sive navzdol, suhe bodo videti močnejše v širokih krilih z neoprijetimi jopkami. Oblačila, ki bodo nežna, ne bodo imela velikih ovratnikov ali pentelj. Poskusite določiti, katero oblačilo bodo oblekla dekleta

Pravilna rešitev: Olga – 4, Jožica – 1, Vera – 2, Cvetka – 3

»Ne, ena od starih.«

»In druga?«

»Miss Higley? Zelo pripravno dekle.«

»Ali je bila prijateljica Miss Bernardove?«

»Tega žal, ne bi mogla reči.«

»Rada bi spregovorila z njo nekaj besed.«

»Zdaj?«

»Da, prosim.«

»Poslala vam jo bom.« je dejala gospa Mer-
rion in vstala. »Prosim, ne zadržujte je predlogo.
Zdaj imamo pri zajtrku največji naval.«

Rdečelasa, mački podobna lastnica zajtrko-
valnice, je zapustila sobo.

»Ju, kako fino!« je pripomnil inspektor Kel-
sey. »Tega pa, žal, ne bi mogla reči! Huhu!«

Zajetno dekle, rdečelično, rjavih las in široko
razprtih, razburjenih oči je brez sape butnila v
sobo. »Miss Merriion me je poslala.« je soplja.

»Miss Higley?«

»Ja.«

»Ali ste poznali Elizabeto Bernardovo?«

»Ah, seveda. Poznala sem jo. Ali ni to straš-
no? Saj človek ne more verjeti! Otroci,« sem de-
jala danes zjutraj ostalim, »ali je to mogoče?
Betty, Betty, Bernard, tista, ki je bila toliko
časa tu, umorjena! Ne morem in ne morem ver-
jeti,« sem rekla. Nekajkrat sem se vščipnila v
roko, če le ne sanjam! Betty pa mriva, umor-
jena!«

»Ali ste jo dobro poznali?«

»Ona je bila dlje tu v službi kot jaz. Jaz sem
prišla sem šele marca, ona pa je bila tu že prej-
šnje leto. Bila je taka — tiha — vesle. Nikoli se
ni kdove kako šalila ali smejala. Saj nočem tr-
diti, da je bila molčeča — bila je polna veselja
in tako — vendar pa ni — torej, bila je take tihe
vrste, pa ne da bi rekla ravno tako tiha — če me
razumete, kaj mislim.«

»Treba je priznati inspektorju Cromeju, da
je bil v poslušanju sila potrpežljiv. Kot priča je
bila zajetna Miss Higley docela nemogoča, nar-
avnost obupna! Ponavljala je vsak podatek in
ga petkrat spremenila. Izkupiček je bil dokaj
pičel.«

Z umorjenko ni nikoli občevala zaupno;
Betty Barnard se je imela očitno za nekaj
boljsega kot Miss Higley. V službi je bila sicer
vedno ljubezniva, toda izven službenega časa so
se njene tovarišice z njo le redkokdaj srečale.
Elizabetta Barnard je »hodila« z nekom, ki je
bil zaposlen v realitetni pisarni Court & Bron-
skill v bližini kolodvora. Njegovega imena Hig-
leyeva ni vedela, poznala pa ga je navidez. Lep
— oh, zelo lep človek, vedno tako eleganten! Ni
se dalo fajtiti — v sru Miss Higleyeve je glodal
črv ljubosumnosti, vsaj nekoliko.

Zaključek njenih izpovedi je bil: Elizabetta
Barnardova ni v lokalu nikomur zaupala, kaj je
nameravala tistega večera, toda po mnenju Miss
Higleyeve se je sestala s tistim moškim. Imela
je novo belo obleko, »ta-a-kooo sladko, z zelo
modernim ovratnikom.«

Več tudi iz obeh pomočnic nismo iztisnili.
Betty Barnardova ni nikomur iz Rdeče mačke
ničesar povedala, kaj namerava, in v Bexillu je
zvečer ni nihče videl.

10.

STARŠI

Starši Betty Barnardove so živeli v majhni
enodružinski hišici, ki je bila natančno taka kot
pedeset drugih, prav takih, ki jih je postavil
špekulant z zemljišči ob robu kraja.

Gospod Barnard je bil debelušen možak, ne-
koliko nervozen, star kakih pideset let. Videl
nas je, da gremo proti hišici, zato nas je čakal
že na pragu. »Kar vstopite, gospodje,« nas je
povabil.

Inspektor Kelsey je prevzel predstavljanje.
»Inspektor Crome od Scotland Yarde, ki je pri-
šel, da bi nam pomagal in nas podpiral,« je
dejal.

»Od Scotland-Yarde?« je vprašal Mr. Bar-
nard zaupljivo. »To je dobro! Ta odvratni mo-
ricev se mora ujeti v zanko, moramo ga dobiti!
Uboga moja mala.« Mišice na obrazu so mu
drgetale od prižajene boli.

»Monsieur Poirot, tudi iz Londona in — eh —«

»Mr. Hastings,« je dopolnil Poirot.

»Me veseli, gospodje,« je dejal Mr. Barnard
mehančno. »Stopimo v sprejemnico! Ne vem,
če bo žena mogla priti. Cisto sirta je, veste.«

Ko smo sedeli v sprejemnici, je prišla tudi
gospa Barnardova. Mnogo je morala jokati, za-
kaj njene oči so bile rdeče in zatekle, njena
hoja negotova kot pri človeku, ki je vznemirjen
v najgloblji notranjosti.

»Prav tako, mamica, le pogum,« je dejal Mr.
Barnard, »ali pa boš tudi vzdržala?« Potrepljal
jo je po hrbtu in jo peljal do stola. »Komisar je
bil zelo ljubezniv. Ko nama je nesrečo pojasnil
kolikor mogoče prizanesljivo, je spet šel in de-
jal, da naju pride kasneje, ko se nekoliko po-
miriva še nekaj povprašat.«

»Tako strašno je, tako strašno!« je zahlipala
solznih oči gospa Barnardova. »Le kako je mo-
goče kaj tako strašnega!«

»Vem, gospa, in vsi čutimo z vami,« je dejal
Crome, »toda vaše podatke potrebujemo, da bi
čimprej mogli nadaljevati s preiskavo.«

»Pamešno je to,« je prikimal Mr. Barnard.

»Vaša hčerka je bila stara trindvajset let,
kakor sem slišal. Stanovala je pri vas, zaposlena
pa je bila v Rdeči mački. Ali je prav tako?«

Mr. Barnard je pritrdil.

»Hiša je nova, kajne? Kje pa ste prej sta-
novali?«

»V Kenningtonu sem imel trgovino z želez-
nino, ki pa sem jo pred dvema letoma opustil.
Ze od nekaj me je vleko k morju.«

»Dve hčerki imate, ne?«

»Da, Starejša je v nečem uradu v Londonu.«

»Ste bili zelo v skrbeh, ko vaše hčerke včeraj
zvečer ni bilo domov?«

»Saj nismo niti vedeli,« je odgovorila gospa
Barnardova v solzah. Očka in jaz greva zgodaj
k počitku, tako okrog devetih. Niti pojma nisva
imela, da Betty ni prišla domov, dokler nama
ni povedal... povedal... komisar...«

»Ali je ostajala vaša hčerka — eh — ali je
pogosto prišla pozno domov?«

»Saj veste, inspektor, kakšna so dekleta dan-
danes,« je dejal Mr. Barnard. »Tako samostoj-
na. Takole v poletnih večerih se jim prav nič
ne muči domov, vendar je bila naša Betty vedno
ob enajstih doma.«

»Kako pa je prišla v hišo? So bila vrata od-
prta?«

»Ključ smo vedno položili pod predpražnik.«

»Vaša hčerka je bila menda zaročena?«

»Dandanes se to ne objavlja tako formalno,«
je menila Mrs. Barnardova.

»Donald Fraser je njegovo ime — in vedno
sem ga lahko prenašal, prav lahko,« je dejal
Mr. Barnard. »Revež, strašno bo zanj. Ali že ve?«

»Nastavljen je pri Court & Bronskillu?«

»Da, v realitetni pisarni.«

»Ali ste se z vašo hčerko sestajala vsak ve-
čer, kadar je bila prosta?«

»Ne vedno. Tako dva-trikrat na teden.«

»Ali ste vedeli, da je šla včeraj z njim ven?«

»Nič nama ni rekla. Betty je le redkokdaj
povedala, kaj namerava. Toda bila je dober
otrok! Oh, saj ne morem verjeti!...« Mrs. Bar-
nardova je spet planila v jok.

»No zberi se malo, stara,« je dejal njen mož.

»Sivari moramo priti do dna,« Donald gotovo
ni... gotovo ni...« je hlipala starka.

»Tak zberi se, no,« je ponavljal on. Potem
pa se je obrnil k obema inspektorjema. »Rad bi
vama pomagal — toda saj kratko malo ničesar
ne vem — prav nič, kar bi vas moglo privedi
na sled temu prekletemu psu! Betty je bila tako
vesela, zadovoljna dekletce, imela je prijatelja
— dostojnega človeka — zakaj je bila umorjena,
mi je uganka. Saj to nima nobenega smisla.«

»Tu ste resnici zelo blizu, Mr. Barnard,« je
dejal inspektor Crome. »Zdaj pa bi si rad ogle-
dal sobo Miss Barnardove. Morda najdemo kakš-
no stvar — pisma ali dnevnik...«

»Prosim,« je dejal Mr. Barnard. Vstal je in
šel pred nami. Jaz sem za trenutek zaostal, da
bi si zavezal čevlji in sem ravno videl, kako je
pred vrtnimi vrati obstal taksi. Iz njega je sko-
čila deklica s kovčkom v roki, plačala šoferju za
pot in potem stekla po stezi proti hišnemu vho-
du. Ko je vstopila in me zagledala, je kot vko-
pana obstala. V njeni drži je bilo nekaj tako
svojevrsnega, da si nisem bil na jasnem, kaj
naj to pomeni.

»Kdo ste?« je vprašala.

Stopil sem nekaj stopnic navzdol, pa nisem
prav vedel, kaj naj odgovorim. Povedati svoje
ime? Ali reči, da sem tu s policijo? Toda dekle
me je prehitelo. »Lahko si mislim,« je rekla, po-
tegnila z glave volneno čepico in jo vrgla po
tleh. Opazoval sem jo natančneje.

Na prvi pogled me je spominjala punčke, s
kakršnimi so se v otroških letih igrala moje se-
stre. Lase je imela črne, kratko pritržene, spre-
daj na frou-frou... Ličnice je imela ostro iz-
ražene in vsa njena postava je bila nekako oga-
ta, moderno oblikovana, vendar v bistvu pri-
vlačna. Ni bila lepa, prej precej vsakdanjega
videza, imela pa je nekaj živahnega pa ener-
gičnega, kar jo je dvigalo nad povprečje.

»Miss Barnardova?«

»Margareta Barnard. Vi pa ste najbrž od po-
licije?«

»Pravzaprav —«

Prekinila me je. »Nikakih podatkov vam ne
morem dati. Moja sestra je bila prikupljivo ra-
zumna dekle, ki ni imela nobenih moških po-
znancev. Pozdravljeni!« Zasmejala se je in me
izzivajoče pogledala. »Saj se tako prav reče,
mislim, ne?«

»Jaz nisem od časopisa, če to mislite.«

»Torej, kaj pa ste potem?« Ozrla se je. »Kje
pa so starši?«

»Vaš oče je šel policiji pokazat sobo vaše se-
stre. Vaša mati pa je tamle notri, čisto sirta je.«

Deklica se je, kot se je zdelo, za nekaj od-
ločila. »Stopite no semle noter,« je dejala in
odprla neka vrata. Vstopila je in jaz za njo. Bila
sva v majhni, zelo snažni kuhinji.

Hotel sem zapreti vrata za seboj, in v nasled-
njem trenutku je smuknil noter Poirot ter jih
zaprl za seboj.

»Mademoiselle Barnard?« je vprašal z na-
glim poklonom.

»To je monsieur Hercule Poirot,« sem ga
predstavil.

Margareta Barnard ga je pogledala s hitrim,
občudujočim pogledom: »Pa vendar ne tisti mon-
deni lovski pes, kaj?«

»Posebno prikupno ni to, kar ste rekli, pa
naj vseeno ostane pri tem!«

Sedla je na rob kuhinjske mize, vzela iz
ročne torbice cigareto ter jo prižgala. Med dve-
ma globokima potegljajima je rekla: »Ne razu-
mem čisto natančno, kaj ima gospod pravzaprav
opraviiti pri našem malem, skromnem umoru!«

»Mademoiselle,« je odvrnil Poirot, »tisto, če-
sar vi ne razumete in česar jaz ne razumem, bi
utegnilo napolniti nekaj knjig, vendar to ne spa-
da sem. Tistega, kar sem spada, pa ne bo tako
lahko najtil.«

»Kaj se to pravi?«

Pionirji v Železnikih so praznovali

Kot po vsej širni domovini, so se tudi pionirji osnovne šole Železniki v Selški dolini, že dalj časa pripravljali na praznovanje svojega velikega praznika — 20-letnice ustanovitve pionirske organizacije.

V tistih težkih časih so tudi najmlajši priskočili na pomoč svojim bratom, se-

**mlada
rast**

stram in tovarišem ter opravljali različne kurirske posle. Tudi oni so se kot partizani družili v skupine in nastajali so prvi pionirski odredi. V Železnikih je bil ustanovljen najstarejši pionirski odred »Rdeča roža«.

V soboto, 29. septembra, so se pionirji praznično oblečeni, z rdečimi rutami okrog

vratu zbrali pred spomenikom. Tam je najprej pionirka v govoru opisala Železnike v NOB in vlogo pionirjev v njej. Pionirska zbornica sta zapela nekaj pesmi, vmes pa so pionirji recitirali partizanske pesmi.

Po končani proslavi so pionirji odšli na igrišče in tam navdušeno spremljali rokomentni turnir. Nato pa so se poslovili od pionirke, ki je odhajala na slavo v Ljubljano in ji zaželeli srečno pot.

Tako so tudi pionirji v Selški dolini praznovali svoj največji praznik in si zaželeli, da bi ne bile zaman žrtve njihovih mladih tovarišev, ki so padli v borbi, ampak da bi oni lahko v miru uživali svojo mladost

in prostost, se učili in nadaljevali začeto delo prvih pionirjev. **ABINA LADICA**

LEV V MESNICI

V mesnico Aurija Pitersa v mestu Hajan San — Pjer (Belgija) je nedavno prišel neobičajen kupec — lev. Pobegnil je iz bližnjega cirkusa in — ko se je znašel na cesti — je najprej odšel naravnost v mesnico.

Ko je mesar zagledal nepričakovane goste, je vrgel predenj celo goveje stegnjo, sam pa hitro stekel do najbližnjega telefona, da o tem obvesti cirkus in gasivce.

Sestošolka Milka Pester iz Bobovka ima »srečno roko« za nabiranje gob. Toda, kot pravi, strah jo je samo hoditi po gozdu, zato hodi po gobe samo v družbi. Pred dnevi je v bližnjih gozdovih našla jurčka, ki ga vidite na sliki, ki je večji kot njena glava in je tehtal 1,42 kilograma

Mladi bravci nam pišejo

Prav presenečeni smo bili, ko smo pretekli teden dobili v naše uredništvo tako lepo

številno pismo. Na žalost pa vsi, dragi pionirji, opisujete le praznovanje pionirskega dne in tako res nismo mogli v celoti objaviti vaših pism, saj je praznovanje že za nami. Tako objavljamo le pismo pionirke iz osnovne šole Železniki.

Prav lepo pa se moramo zahvaliti tudi DIJAKOM IZ VI. C. RAZREDA OSNOVNE ŠOLE »FRANCETA PREŠERNA« V KRANJU. ANTON DRASKOVIČ IN MARJAN GRAŠIČ sta nam lepo opisala izlet v Skofjo Loko, ki so ga napravili za dan PO. Obiskali so spomenik 50 talcem in imeli tam tudi majhno proslavo, nato pa so si ogledali škofjeloški grad, kjer so videli mnogo lepega in zanimivega kot je tkanje, čipkanje staroslovansko orožje in drugo. **ALEKSANDER RAVNIKAR, PRAV TAKO IZ 6. C. RAZREDA**, pa je kot zastopnik pionirskega odreda bil gost Darka Ermanca iz šole »Toneta Cufarja« v Ljubljani. Piše nam, kako je v prijateljski družbi ljubljanskih pionirjev preživel ta veliki praznik. Ljubljanski pionirji so svojim

gostom pripravili lutkovno predstavo, nato pa so skupno odšli na veliko zborovanje na trg revolucije. Drugi dan so prisostvovali odkritju spomenika padlim pionirjem. Spomenik je odkril France Bevk. Dopoldne so se pionirji pomerili v različnih športnih disciplinah. To pionirsko slavo je obiskal tudi predsednik prezidija Vrhovnega sovjeta ZSSR tovariš Brežnjev.

Vsem pionirjem se za pisma najlepše zahvaljujemo. Ko pa boste zopet doživeli kaj lepega in zanimivega, se ponovno oglasite in prav tako vaši sošolci in sošolke, saj se bodo le tako lahko z vašim življenjem in delom seznanili tudi drugi gorenjski pionirji!

UGANKA

Tri imena, vsa enaka, no, in z njimi stvar je takaj prvi je v kočevski hosti partizanom bil zavetje, z drugim vol te zna pobosti, tretji spet pa je podjetje, dvokolesa izdeluje. Tri rešitve — en sam zlog, zlog v treh črkah pa je...

PIONIRSKI HIŠNI SVET — V stanovanjskem naselju »Prešeren« na Koroški cesti v Kranju že nekaj časa deluje pionirski hišni svet. O njegovih nalogah pa nam je povedal načelnik **BORIS ZDESAR**, učenec 8. razreda na kranjski šoli »Simona Jenka«: »Naš pionirski svet šteje 18 pionirjev (brez cicibanov) in obstaja že štiri mesece. V skupinah čistimo in urejamo okolico naselja, za kar nam hišni svet »odraslih« nakaže na hranilnico mesečno 2.000 dinarjev.« In zakaj boste porabili ta denar? »Zaenkrat še ne vemo, ker ga je premalo. Radi bi igrali ping-pong. Morda si bomo tudi kupili športne rekvizite, ki spadajo zraven,« je odgovoril. Potem pa je še pristavil: »Sicer bomo o tem razpravljali na sestanku hišnega sveta«. Na sliki: prizor z njihove proslave v počastitve 20-letnice pionirske organizacije. Za polurni program so se skrbno pripravljali ves teden. — St. S.

Moja Katka

I. Rešitev

Ce bi se oblačil v raševina-ste blače, obuval čevlje, iz katerih bi molela umazana palca, bi me na cesti ogovarjali znanci in neznanci:

»Kam te nosijo, stavec, obromele noge?»

Nič se ne sramujem povedati: malce sem gizdav, zato se oblačim meščansko in zato me srečujoči pozdravljajo z »Dobro jutro! — Dober dan! Zdravo! — Kako je z zdravjem, očka?« in podobno.

To pa dejstvu nič ne spremeni: sem in ostanem očanec.

Leta so leta! Na stara leta živi človek — od spominov... Sladke boža, gdiš se otepa, kot se otepaš nadležnih muh, vsiljivih ljudi in prijateljev, ki te poznajo, kadar so, v potrebi...

Mlada rast, med lepotami, ki sem jo užil v življenju, je krona vseh lepot moja — Katka...

Bistre, nagajive in neučakane glavice, ne sodite krivično! Strpite se in prisluhnite! Moja Katka ni bila punčka iz cunji, punčka iz porcelana; ni

bila leseno teslo, tudi ni bila gizdava devojčica iz sosesčine, pač pa kavčica, kavka, ki je padla pomladi iz gnezda. Tik pod strebo protestantske cerkve v Ljubljani, so spomladaj gnezdile kavke. Po nesreči je nenasitni kepček padel iz gnezda in se znašel na pločniku pred cerkvijo. Da nisem bil uren, bi sirotnik postal pasji plen in danes ne bi bilo lepega spomina — krone mojih spominov...

»Sirotka, sirotica!« sem miloval, ko sem pobiral dokaj okrvavljeno živalco ter s svojo najdbo stekel preko ceste domov.

»Kakega vruga si spet prinesel k hiši! Nesi zlodja tja, kjer si ga pobral!« je rentalil oče,

»Očka, očka, pusti m' sirotico! Namazal ji bom krvaveče peruti z oljem, jo povil in krmil, pa bo okrevala in zrasla,« sem milo prosjal.

Moje prošnje, moje rotnje je omeščalo očetovo srce.

»Nalovi mube, da živalco nakermimole!« je očka dobrodušno dejal. In ko je pokojni moj oče prvič pokazal ranjeni in preplašeni živalci mrčes, je moja Katka takoj odprla kljunček in urno použila ponudeni zalogaj.

»Mama, mama, kavčico sem našel. Ranila se je pri padcu, pa jo bova z očkom z dobro nego rešila typljenja. In ko bo dorasla, jo bomo klicali Katka. Katka bo poslušna in nam bo vsem v zabavo!« sem ves vznemirjen tolmačil mami.

»Da, da! Ti mi boš privlekel še vruga k hiši! In kdo bo snajlil tla za nemarnico? Kavke so nečiste!« je godrnjala mama.

»Mama, ne buduj se! Nava-dil jo bom čistoče. Hodila bo na dvorišče, kadar ji bo treba in se bo tam očistila!« sem moledoval.

»Pusti fantu veselje!« je odločil oče in moja Katka — moje veselje in moja jeza — je ostala pri meni, okrevala je in mariskatero je po svoje zagodla...

Mene, mlada rast, ni motilo ne eno ne drugo in domisljam si, da me živalce prav zato ljubijo, ker sem že zgodaj pokazal ljubezen do njih.

VACLAV DRŽAJ

Radio

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05., 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri. Ob nedeljah pa ob 6.05., 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SOBOTA - 13. oktobra

- 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji
- 8.35 Pavčičeve in druge melodije
- 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 9.25 Sedem pevcev za sedem popevk
- 9.45 Pihalni orkester LM
- 10.15 Od tod in ondod
- 11.00 Mozartovi operni dueti
- 11.30 Pol ure vrednih melodij
- 12.05 Slovenske narodne ob spremljavi harmonike
- 12.15 Kmetijski nasveti - Ing. Dragan Honzaki Pomen jesenskega gojenja sadnega drevja
- 12.25 Melodije ob 12.25
- 13.30 Grieg na sporedu orkestra Filharmonije
- 14.05 Glasbeni omnibus
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.20 Glasbena medigra
- 15.25 Petnajst minut pri Debussyju in Ravelu
- 15.40 Zborovski portret Frana Gerbiča
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Gremo v kino
- 17.50 Tisoč piščali hammond orgel
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.45 Naši popotniki na tujem
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Za prijeten konec tedna
- 22.15 Oddaja za naše izseljence
- 23.05 Za ples in vedro razpoloženje

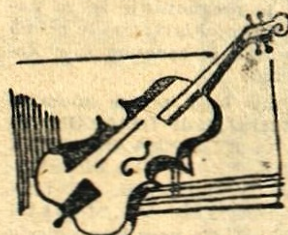
NEDELJA - 14. oktobra

- 6.00 Dobro jutro dragi poslušavci
- 6.30 Napotki za turiste
- 8.00 Mladinska radijska igra
- 8.45 Iz albuma skladb za otroke
- 9.05 Dopoldanski sestanek z zabavno glasbo
- 10.00 Se pomnite tovariši
- 10.30 Matineja orkestra RTV Ljubljana
- 12.05 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo - I.
- 13.30 Za našo vas
- 14.00 Poje Slovenski oktet
- 14.15 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo - II.
- 15.15 Trikrat pet
- 15.30 Slike z razstave
- 16.00 Humoreska tega tedna
- 16.20 Ogriča s popevkami in prijetnimi melodijami
- 17.05 Z lokom po strunah
- 17.15 Radijska igra
- 18.09 Plesi iz Galante
- 18.24 Glasbena medigra
- 18.30 Sportna nedelja
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Izberite vašo melodijo

- 21.00 Umetnost veritima - I. oddaja
- 22.15 Zabavni ansambli RTV Beograd
- 23.05 Zaplesimo v novi teden

PONEDELJEK - 15. oktobra

- 8.05 V novem tednu - novi posnetki
- 8.25 Zabavni kaleidoskop
- 8.55 Za mlade radovedneže
- 9.25 Spored hrvatske instrumentalne glasbe
- 9.45 Slovenske narodne
- 10.15 Drobnji operni orkestralni odlomki
- 10.35 Naš podlistek
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti
- 12.05 Kmetijski nasveti - dr. Vilko Masten: Pravočasno zatirajmo voluharja
- 12.15 Vaški kvintet s pevci
- 12.30 Od valčka do calypsa
- 13.30 Manon Lescaut, Butterfly, Tosca in njihove ljubezni
- 14.05 Glasbeni lirik
- 14.20 Petnajst minut z orkestrom
- Eddie Barclay
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 Prizori iz narave v orkestralnih baryah
- 15.40 Literarni sprehod

- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Obdobja slovenskega samospeva
- 17.40 Zaplesite z nami
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Igra zabavni orkester Alfred Hause
- 18.25 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov
- 18.45 Radijska univerza
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Simfonični koncert Dresdenske filharmonije
- 22.15 Zabavna glasba iz studija Ljubljana
- 22.50 Literarni nohturno
- 23.05 Zadnji ples pred polnočjo

TOREK - 16. oktobra

- 8.05 Prvi Verdijev triumf
- 8.35 Igra vam zabavni orkester Bela Sanders
- 8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo
- 9.25 Melodije Jožeta Privška
- 9.45 Petnajst minut s Kmečko godbo
- 10.15 Koncert za oboo in orkester v C-duru
- 10.40 Napredujte v angleščini
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Kmetijski nasveti - Ing. Tone Zorc: Kako uravnavajmo krmljenje živine čez zimo

- 12.15 Holandska vojaška godba igra mednarodne koračnice
- 12.30 Za oddih in dobro voljo
- 13.30 Med jugoslovanskimi baleti

- 14.05 Radijska šola za višjo stopnjo
- 14.35 Po naših planinah...
- 15.15 Radijski pihalni ansambel
- 15.30 V torek nasvidenje
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Koncert po željah poslušavcev
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Stogiavi virtuoz
- 18.45 S knjižnega trga
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Vedri intermezzo
- 20.15 Radijska igra
- 21.15 Dve slovenski skladbi
- 21.27 Od severno ameriških prerij do madžarske puste
- 22.15 Melodije zvenijo v noč
- 23.05 Četrte ure s pevko Catarino Valente
- 23.20 Studio za novo glasbo

SREDA - 19. oktobra

- 8.05 Iz tisoč in ene noči
- 8.55 Pisani svet pravljic in zgodb
- 9.25 Zabavna glasba za vse vas, ki ste pri delu
- 10.15 Po domače
- 10.30 Pri skladatelju Mihovilu Logarju
- 10.45 Človek in zdravje
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Kmetijski nasveti - Ing. Mihael Leonardi: Uvajamo sodobne vzgojne oblike v vinogradih
- 12.15 Slovenske polke in valčki
- 12.30 Iz repertoarja Björlinga
- 13.30 Pesmi in plesi iz Dalmacije in Makedonije
- 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo
- 14.35 Dve domači partituri
- 15.15 Igra Trio Dorka Skoberneta
- 15.30 Violinist Nathan Milstein in violončelist Pierre Fournier
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 »Odkrijte se gospoda, genij«
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Dvajset minut ob glasbenem avtomatu
- 18.30 Slovenske in medijunske narodne
- 18.45 Ljudski parlament
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Štiri krat petnajst
- 21.00 Glasbena medigra

- 21.05 Veronika Deseniška - opera
- 23.05 Zapoznelim plesavcem

ČETRTEK - 18. oktobra

- 8.05 Dva zborovska opusa Ubalda Vrabca
- 8.20 Iz albuma veselih ritmov
- 8.30 Na flavto in rog
- 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo
- 9.25 Iz Wagnerjevih »Mojsirov pevcev nürnbergskih«
- 10.15 Glasbena medigra
- 10.20 Pet minut za novo pesmico
- 10.40 Ruski tečaj za začetnike
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Kmetijski nasveti - Ing. Jože Furlan: Siljenje radiča witloof
- 12.15 Kvartet Do poje črnske duhovne pesmi
- 12.30 Paleta prijetnih melodij
- 13.30 Popularne orkestralne skladbe
- 14.05 Zabavni kaleidoskop
- 14.35 Naši poslušavci čestitajo in pozdravljajo
- 15.15 »Planinec« in druge domače skladbe
- 15.30 Turistična oddaja
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Glasbena križanka
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu
- 18.10 Prvi večerni ples
- 18.45 Kulturna kronika
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov
- 20.45 Razpoloženjska glasba
- 21.00 Literarni večer
- 21.40 Divertimento
- 22.15 Po svetu jazza
- 22.45 Godala v noči
- 23.05 V plesnem ritmu
- 23.20 Naši umetniki muzicirajo

PETEK - 19. oktobra

- 8.05 Orkestralna paleta plesnih ritmov
- 8.40 Pianist Errol Garner
- 8.55 Pionirski tehnik
- 9.25 Trije mladi skladatelji
- 9.45 Spomini na Kairo
- 10.15 Zbor iz ruskih oper
- 10.35 Naš podlistek
- 10.55 Vsak dan nova popevka
- 11.00 Pozor, nimaš prednosti!
- 12.05 Kmetijski nasveti - dr. Lojze Kiauta: Organizacija ekonomskih enot v gozdarstvu
- 12.15 Trio Maksa Kovačiča
- 12.30 Poje mezzosopranistka Sonja Draksler
- 12.45 Petnajst minut z ansamblom Aleksander Claik
- Tisoč pisanih taktov za dober tek
- 14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo
- 14.35 Od Triglava do Ohrida
- 15.15 Napotki za turiste
- 15.20 Zaključni prizor opere Rusalka
- 15.45 Jezikovni pogovori
- 16.00 Vsak dan za vas
- 17.05 Odmevi iz Londona
- 18.00 Aktualnosti doma in v svetu

- 18.10 Med našimi narodnimi pevci in muzikanti
- 18.45 Iz naših kolektivov
- 19.05 Glasbene razglednice
- 20.00 Sestanek v dvoje
- 20.15 Tedenski zunanje-politični pregled
- 20.30 Štiristo let klavirske glasbe
- 21.00 Sto taktov z orkestrom Percy Faith
- 21.15 Oddaja za pomorščake
- 22.15 Simfonični poem
- 22.45 Glasbena medigra
- 22.50 Literarni nohturno
- 23.35 Romantičnim plesavcem
- 23.35 Glasba za godala, klavir, celesto in tolkala

Drugi program

SOBOTA - 13. oktobra

- 20.00 Večer ob mediteranu
- 21.15 Jazz na koncertnem odru
- 22.15 Sobotni ples

NEDELJA - 14. oktobra

- 12.00 Zabavne melodije za nedeljo opoldne
- 13.10 Operni koncert na II. programu
- 14.00 Jugoslovanska zabavna glasba
- 14.25 Znano in manj znano iz Haydnove delavnice
- 15.15 Glasbena medigra
- 15.20 Saboterji - I.
- 19.05 V nedeljo zvečer
- 20.00 Koncert za klavir in orkester
- 20.40 Baročni ariso
- 21.00 Orkester Les Baxter
- 21.15 Lahka in plesna glasba
- 21.35 Plesni zvoki
- 22.15 Ekspresije za klavir
- 22.53 Nokturno z godali

PONEDELJEK - 15. oktobra

- 19.05 Napredujte v angleščini
- 19.20 Recitat sopranistke Made Robin
- 20.00 Ne vse - toda o vsakomer nekaj
- 20.45 Dva hrvatska glasbena avtorja
- 21.00 Zabavni omnibus

TOREK - 16. oktobra

- 19.05 Predavanje o predosnutku ustave
- 19.40 Dante in Shakespeare v opusu Iljiča Čajkovskega
- 20.45 George London v Wagnerjevih operah
- 21.30 Zarometi znanosti
- 21.45 Jazz ob 21.45

SREDA - 17. oktobra

- 19.05 Ruski tečaj za začetnike
- 19.20 Zabavna medigra
- 19.30 Po svetu jazza
- 20.00 Od Couperinga do Stravinskega
- 20.45 Orkestralne miniaturre domačih skladateljev
- 21.30 Neapeljska pošast
- 21.20 Od tria do velikega orkestra

ČETRTEK - 18. oktobra

- 19.05 Seznanite se s Parkerjevimi
- 19.20 Sodobna ameriška glasba

20.20 Intermezzo z majhni- **SREDA - 17. oktobra**
mi ansambli

20.45 Melodije po pošti
21.20 Majhna komorna
soareja
21.40 Zabavni zvoki

PETEK - 19. oktobra

19.05 Napišite narek
19.20 Med vzoredniki in
poldnevnik
20.00 Pesmi usode
20.20 Trio Horwedel
20.45 Od melodije do melo-
dije
21.00 Iz del Josipa Slaven-
skega
21.30 Nenavadne zgodbe iz
znanosti in domišljije
21.45 Jazz ob 21.45

Televizija

SOBOTA - 13. oktobra

RTV Zagreb
18.00 Dobra družina -
TV igra
RTV Beograd
19.00 Slike in skulpture -
RTV Beograd
19.15 Rezerviran čas
RTV Ljubljana
19.30 TV obzornik
RTV Beograd
19.30 TV pošta
RTV Zagreb
19.45 Zgodba o Tilku
- propagandni film
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Beograd
20.30 Mojstri humorja
RTV Beograd
21.30 Po Jugoslaviji
RTV Ljubljana
22.00 Tri plešoče želve
RTV Beograd
22.00 Tretji človek

NEDELJA - 14. oktobra

RTV Zagreb
10.00 Oddaja za kmetovalce
RTV Ljubljana
10.30 Matineja RTV
Ljubljana
Sportno popoldne
RTV Beograd
18.00 Godzilla - morska
pošast
19.45 Propagandna oddaja
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Beograd
20.45 Mojstri humorja
21.45 Mednarodna ura

PONEDELJEK - 15. oktobra

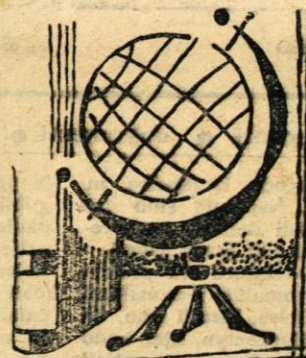
RTV Ljubljana
18.30 Kako so Butalci
peljali vino - otroška
igra
RTV Beograd
19.00 Mala TV univerza
Italija
19.15 Mali koncert
RTV Ljubljana
19.30 TV obzornik
19.50 Propagandni film
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Beograd
20.30 Tedenški športni
pregled
20.45 Grem na lov -
komedija
RTV Zagreb
21.45 TV tribuna

TOREK - 16. oktobra

Ni sporeda!

ČETRTEK - 18. oktobra

RTV Zagreb
10.00 TV v šoli
Mendov spored
19.00 Zagrebški tednik
RTV Ljubljana
19.30 TV obzornik
RTV Beograd
19.30 Igra zabavni orkester
Mantovani
RTV Zagreb
19.45 Propagandni film
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Zagreb
20.30 Propagandna oddaja
RTV Beograd
20.40 TV tribuna
RTV Ljubljana
20.55 TV podlistek
RTV Beograd
20.55 Poštna kočija
21.25 Novi zvoki v našem

času
RTV Ljubljana
21.55 Sprehod skozi čas
RTV Beograd
21.55 Spomini

PETEK - 19. oktobra

RTV Ljubljana
18.00 Kulturna panorama
18.30 Popotni vtisi
iz Savjetske zveze
19.00 S kamero po Afriki
19.30 TV obzornik
19.45 Propagandna oddaja
JTV
20.00 TV dnevnik
RTV Ljubljana
20.30 Prenos

Kino

Jesenice - RADIO -

13. do 14. oktobra - šved-
ski film POLETJE Z MO-
NIKO
15. oktobra - španski film
PRODAJALNA VIJOLIC
16. do 17. oktobra - grški
film NIKOLI V NEDELJO

Jesenice - PLAVZ -

13. do 14. oktobra - mehi-
ški film LAZARIN
15. do 16. oktobra - šved-
ski film POLETJE Z MO-
NIKO
17. oktobra - španski film
PRODAJALNA VIJOLIC

Zirovnica

13. oktobra - jugoslov. film
PUSTOLOVEC PRED VRATI
14. oktobra - italijan. film
MINA V RITMU
17. oktobra - švedski film
POLETJE Z MONIKO

Dovje

13. oktobra - italijan. film
MINA V RITMU
14. oktobra - jugoslov. film
PUSTOLOVEC PRED VRATI
18. oktobra - švedski film
POLETJE Z MONIKO

Koroška Bela

13. oktobra - franc. film
OBRAČUN PRI ŽENSKAH
14. oktobra - grški film
NIKOLI V NEDELJO
15. oktobra - mehiški film
LAZARIN

13. do 14. oktobra - špan-
ski film PRODAJALNA VI-
JOLIC
16. do 17. oktobra - franc.
italijanski film ČLOVEK V
DEŽNEM PLASCU

Ljubno

13. oktobra - amer. film
ČLOVEK, KI JE VEDEL
PREVEČ ob 20. uri
14. oktobra - amer. film
ČLOVEK, KI JE VEDEL
PREVEČ ob 16. uri
14. oktobra - italijan. film
GENERAL ROVERA ob 20.
uri

Kropa

13. oktobra - poljski film
ZAPISANI SMRTI ob 20. uri
14. oktobra - ameriški CS
film VELIKA ZEMLJA ob
15. in 19.30 uri
18. oktobra - nemški film
ZAKON V SENCII ob 20. uri

Radovljica

13. oktobra - franc. italij.
film KDO STE VI MR. SOR-
GE ob 20. uri
14. oktobra - franc. italij.
film KDO STE VI MR. SOR-
GE ob 15.30 in 20. uri
14. oktobra - jugoslov. film
MINUTA ZA UMOR ob 18.
in 10. uri matineja
16. oktobra - italijanski CS
film NOČ ob 20. uri
17. oktobra - italijanski CS
film NOČ ob 18. in 20. uri
18. oktobra - italij. franc.
film KARTAGINA V PLA-
MENU ob 20. uri
19. oktobra - italij. franc.
film KARTAGINA V PLA-
MENU ob 18. uri

Duplica

13. oktobra - nemški film
ZALJUBLJENI DETEKTIV
ob 19. uri
14. oktobra - nemški film
ZALJUBLJENI DETEKTIV
ob 15., 17. in 19. uri
17. oktobra - franc. film
DOLGA NOČ 1943 ob 17. uri
18. oktobra - franc. film
DOLGA NOČ 1943 ob 19. uri

Skofja Loka

11. do 12. oktobra domači
film SEKI SNEMA, PAZI
SE ob 20., 18. in 20. uri

13. do 14. oktobra francoski
film POTOVANJE Z BALO-
NOM ob 18., 10., 9.30, 17. in
20. uri
16. do 17. oktobra italijan-
ski film VSTAJENJE ob 20.,
18. in 20. uri

Kranj

SOBOTA - 13. oktobra
Center - nemški film TI-
SOČ OČI DR. MABUSA ob
16., 18. in 20. uri, premiera
francoskega filma FRANCO-
ZINJA IN LJUBEZEN ob
22. uri
Storžič - nemški barvni
film GRASČINA STRAHOV
ob 16. in 20. uri, ameriški VV
film NAJLJUBSI UCENEC
ob 10. in 18. uri
Svoboda - nemški barvni
film GROFICA MARICA ob
18. in 20. uri
Visoko - franc. film PRE-
CEP ob 19.30 uri

NEDELJA - 14. oktobra

Center - nemški barvni
film GRASČINA STRAHOV
ob 10. in 18. uri, ameriški VV
film NAJLJUBSI UCENEC
ob 14. uri, nemški film TI-
SOČ OČI DR. MABUSA ob
16. in 20. uri
Storžič - sovj. barv. ri-
sanke MACKINA HISICA ob
10. uri, nemški film TISOČ
OČI DR. MABUSA ob 13. in
17. uri, nemški barvni film
GRASČINA STRAHOV ob
19. uri, ameriški VV film
NAJLJUBSI UCENEC ob
15. uri, ameriški VV film
NAJLJUBSI UCENEC ob
19. uri, premiera domačega
filma SREČA V TORBI ob
21. uri
Svoboda - sovj. barv. ri-
sanke MACKINA HISICA ob
14. uri, nemški barvni film
GROFICA MARICA ob 16. in
18. uri, nemški film TUJA
ŽENA ob 20. uri
Naklo - ameriški barvni
film OSAMLJENI MASCE-
VAVEC ob 16. in 18. uri
Podbrezje - francoski film
PRECEP ob 15. uri
Senčur - francoski film
PRECEP ob 18. uri

PONEDELJEK -

15. oktobra
Center - ameriški film
DREVO ZA OBESANJE ob
16., 18. in 20. uri
Storžič - domači film
SREČA V TORBI ob 10., 16.,
18. in 20. uri

TOREK - 16. oktobra

Center - amer. barv. CS
film DIRKA ZA SONCEM
ob 16., 18. in 20. uri
Storžič - domači film
SREČA V TORBI ob 10., 16.,
18. in 20. uri

SREDA - 17. oktobra

Center - ameriški barvni
film DAYWI CROCKET ob
16., 18. in 20. uri
Storžič - domači film
SREČA V TORBI ob 16., 18.
in 20. uri

ČETRTEK - 18. oktobra

Center - ameriški barvni
CS film POSLEDNJI LOV
ob 16., 18. in 20. uri
Storžič - francoski VV
film FRANCOZINJA IN
LJUBEZEN ob 10., 16., 18. in
20. uri

PETEK - 19. oktobra

Center - italijanski barvni
film HERKULES ob 16., 18.
in 20. uri

Storžič - francoski VV film
FRANCOZINJA IN LJUBE-
ZEN ob 10., 16., 18. in 20. uri

Gledališče

**PRESERNOVO GLEDILIŠČE
V KRANJU**

ČETRTEK - 18. oktobra
Shakespeare - MILO ZA
DRAGO zaključena predstava
za Iskro ob 16. uri, ob 19.30
uri za IZVEN. Gostovanje
SNG-DRAMA iz Ljubljane

Športne prireditve

ROKOMET

Gorenjska liga - 6. kolo:
Triglav : Mladost B (jutri ob
9. uri v Kranju), Savica : Tr-
žič C (jutri ob 10. uri v Kra-
nju), Križe : Duplje (jutri
ob 9. uri v Trzinu), Sava :
Zabnlca (jutri ob 10. uri v
Kranju), Radovljica : Tržič B

(jutri ob 10. uri v Radovljici), Iskra B je prosta, ker je
ekipa Storžiča z Golnika od-
stopila od nadaljnega tek-
movanja.

Gorenjski predstavniki v
republiški ligi - Tržič : Krim
ob 10. uri v Trzinu, Iskra igra
v Ljubljani z Olimpijo, Mla-
dost pa v Piranu s Piranom.
Igravke Mladosti bodo jut-
ri ob 10. uri igrane na doma-
čem igrišču proti ljubljanske-
mu Slovanu.

NAMIZNI TENIS

Jutri zjutraj se bo v avli
šole »Simona Jenka« pričel
pozivni republiški turnir za
mladince. Na njem bo sode-
lovalo 16 igravcev. Dvoboji
bodo zanimivi, ker so moči
igravcev precej izenačene.
Favoriti so Strojnik, Trupej
in Usenik (Odrad) ter Klevi-
šar (Triglav).

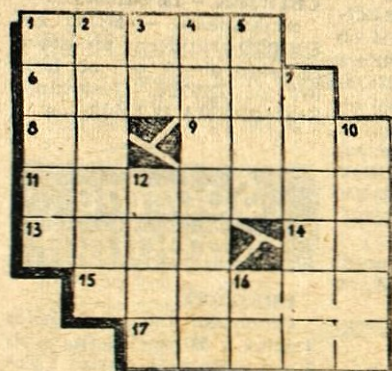
JUDO

Judo klub Triglav bo - z
namenom, da razširi to pa-
nogo - pričel z začetnim te-
čajem. Začetek bo v četrtek,
18. oktobra, trajal pa bo tri
mesece. Vpis v tečaj bo v
društveni pisarni ali pa v te-
lovadnici gimnazije. Vpišejo
se lahko vsi, ki so stari nad
12 let.

NOGOMET

Jutri zaradi meddržavnega
srečanja Jugoslavije z Mad-
žarsko ne bo rednega kola
slovenske nogometne lige.
Prvenstvo se bo nadaljevalo
prihodnjem tednju.

Križankaš t. 60

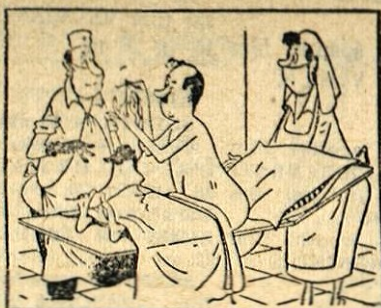

Križanka je magična, zato velja prva številka za opis vodoravno, druga pa za navpično:

1., 1. listnato drevo z zelo trdim lesom, 6., 2. razvijanje, 8., 3. začetek azbuke, 9., 12. podoben, prav tak, 11., 4. svetloba, 13., 5. utežna mera, 15., 7. sporočiti, 17., 10. ptica.

Rešitev križanke št. 59

Vodoravno: 1. balast, 7. okarina, 9. ruk, 10. raj, 11. at, 12. jela, 13. Nanos, 14. sraka, 16. Lika, 17. pi, 19. Ava, 20. meh, 21. kantata, 23. lantan.

BREZ BESED

VZAJEMNOST

— Če boš ti meni prepovedal kavo, bom jaz tebi prepovedal kajenje.

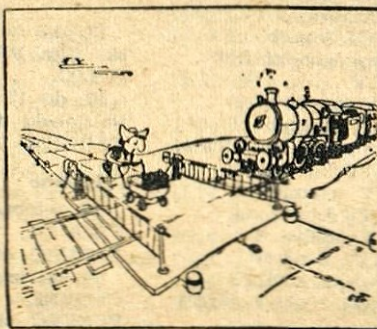

HIERARHIČNA LESTVICA

PIVSKA

— To vino se pije kot ribje olje

BREZ BESED

ANEKDOTA

Super prevajavec

Napoleon Bonaparte je v času pohoda na Rusijo govoril poljskim prostovoljcem. Na koncu jim je povedal neko zelo dolgo staro šalo. Toda prevajavec je šalo povedal z nekaj besedami in prostovoljci so se na ves glas zasmeli. Napoleon je bil presenečen in je vprašal prevajavca, kaj jim je rekel.

Mladenič je zardel in priznal:

»Vaše veličanstvo, rekel sem: »Imperator je povedal smešnico in če hočete, da vas ne bo naprej gnjavil, se smejte, kolikor se le morete.«

BREZ BESED

dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti • dokumenti

18. JUNIJ — Včeraj sem pozabil zapisati, da nam je Zelman povedal, kako so vse zaprli, toda hvala bogu so se vsi vrnili. Po večeršnjih dogodkih se čutim nekaj močnejšega. V teh nekaj dneh sem izgubil toliko moči, da je morda ne bom nadomestil v treh mesecih.

20. JUNIJ — Odšli smo v gozd po drva. V gozdu smo se dobro počutili. Našel sem tri gobe in vsak je prinesel sveženj drv.

22. JUNIJ — Še v temi nas je vse prebudil očka in dejal, naj poslušamo, kako strašno grmi na severovzhodu. Tako je grmelo, da se je zemlja tresla. Ves dan slišimo to grmenje. Zvečer so se pripeljali ljudje iz Kielca in dejali, da je Sovjetska zveza Nemcem napovedala vojno. Šele tedaj sem razumel celodnevno grmenje.

24. JUNIJ — Sredi pogovora smo slišali strahotno tuljenje letal. Nekaj minut zatem smo slišali, da so letala, ki so malo prej letela mimo, bombardirala vojašnice v Bukowki. Navzlic hudemu treskanju se nisem prestrašil. Teta pa se je hudo prestrašila.

26. JUNIJ — Še vedno je slišati grmenje, večkrat je celo močnejše. Dežja ni bilo že dve tedna in če bo tako še dva dni, utegne vse presahneti. Hudo vroče je že, po drevoredu sploh ni mogoče hoditi, tako žgoč je pesek.

29. JUNIJ — Danes ne slišimo več streljanja, le od časa do časa

je moč zaznati grmenje. S severa se bližajo oblaki, iz katerih naj bi se vili dež. Ljudje in rastline hrepeneče čakajo na dež. Oblaki so prišli in z njimi pričakovan dež. Deževalo je več ko eno uro, a to je bilo premalo za žejno zemljo.

3. JULIJ — Dogovoril sem se z enim izmed dečkov, da bova odšla skupaj v gozd po drva. Popoldne sva odšla v gozd. Pri nabitranju suhljadi sva videla lisico in

je nabirati jagode, le mušice in obadi pikajo. Napolnili smo vse posode in odšli domov, za začetek smo imeli pet litrov jagod.

14. JULIJ — Danes sta peljala mimo dva avtomobila z nemškimi orožniki iz Kielca. Menili smo, da se peljejo v Bodzentyn, kjer bodo iskali po hišah. Ko so se peljali mimo, je prispel stric, vendar ni vedel ničesar, ker so med potjo vozili mimo njega, dejal pa je, da se je vrnil njegov sin, ki bo zve-

je peljala mimo na kolesu in izgubila ravnotežje. Na vogalu je padla in pričela kričati. Takoj je prišel očka in jo potegnil izpod kolesa. Razbila si je koleno do kosti in od bolečin strašno kričala. Mama jo je takoj obvezala in nekaj minut je obsedela pri nas. Zatem je prišel lastnik kolesa, jo posadil nanj in se odpeljal.

18. JULIJ — Gospodično, ki si je včeraj poškodovala koleno, so odpeljali danes v Kielce, kjer je bolnišnica; šele danes so jo namreč spravili v Bodzentyn in od tam naravnost v Kielce.

22. JULIJ — Nebo so že zjutraj prekrili oblaki in opoldne je prišla nevihta z grozotnim bliskanjem. Ko je zagrnelo, se je zemlja stresla. Nenadoma je priteklo neko dekle in dejalo, da je strela ubila kravo in očka naj bi jo šel pogledat. Teda očka ni odšel. Šele ko je prenehalo deževati, smo odšli k tistemu kmetu.

30. JULIJ — Gnal sem kravo s paše in zraven Nemčevega groba zagledal tovrnjak. Sprva sem mislil, da ga popravljajo, ko pa sem prišel bliže, sem videl, da so porabili ostanke pokopanega Nemca, ki je padel ob začetku vojne. Videl sem vse ude, posebej glavo, posebej roke, posebej telo in noge. Telesa sploh ni bilo. Zaudarjalo ni, ker so vse polili z neko tekočino. Na tovrnjaku sta bili že dve polni krsti in več praznih. Grob so spet zasuli in prek vsega posipali nekakšen prah.

DNEVNIK Davida Rubinowicza

se malce prestrašila, toda lisica se je zbalala naju in pobegnila, midva pa sva dalje nabirala suhljad.

10. JULIJ — Napočili so trdi časi. Hudo je preživeti vsako uro. Vselej smo imeli zalogo živil vsaj za mesec dni, zdaj pa je težko kupiti živila za en sam dan. Ni dneva, da ne bi kdo beračil, in vsakdo, ki se oglasi, ne želi drugega kot malce hrane, to pa je zdaj najtežje.

11. JULIJ — Dečki, ki so odšli v gozd nabirati jagode, so poklicali tudi nas. Vzeli smo posodo za jagode. To poletje smo prvič odšli v gozd. Prišli smo tja in takoj pričeli nabirati jagode. Lepo

čar prišel mimo in povedal, kam so se peljali. Prišel je popoldne in povedal, da so se peljali v neko vas onstran Bodzentyna, ker kmetje niso oddali določenega števila goveje živine, zato so orožniki porabili mnogo krav.

16. JULIJ — Danes smo v gozdu doživeli lepo pustolovščino. Ze zgodaj smo odšli po jagode, nabrali smo jih precej, posode so bile na pol polne, ko se je nad gozd spustila megla in začelo je deževati. Naglo smo stekli proti domu, toda še preden smo prišli iz gozda, smo bili popolnoma premočeni. Doma smo se preoblekli.

17. JULIJ — Stal sem pred hišo in videl neko gospodično, ki se